

Intervju med Ralf Kahn, intervjuperson nr 33

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 01:24:27

Datum: 2018-08-15

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Sarauws rum i Ostindiska huset, Göteborgs stadsmuseum

Tid: 10.00 – ca 11.30

Intervju börjar

Intervju med Ralf Kahn

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:02]: Då så, då ser vi om detta funkar. Säg någonting.

Talare 1 [00:00:05]: Gais.

Intervjuare 1 [00:00:06]: [skrattar 00:00:06] Det är bra. Ja ja men då litar vi på detta. Öhm, ja, vi sätter igång.

Talare 1 [00:00:14]: Ja.

Intervjuare 1 [00:00:14]: Vi börjar med lite formalitet, nej just det jag ska säga också först att det är Rolf Sossna som intervjuar Ralf Kahn i Sarauws rum på, i Ostindiska huset. Så att vi börjar med det formella, och du heter alltså?

Talare 1 [00:00:32]: Jag heter Ralf i förnamn och Kahn i efternamn.

Intervjuare 1 [00:00:35]: Ja, och adress?

Talare 1 [00:00:39]: Är Tonfiskgatan 12, 426 58 Västra Frölunda.

Intervjuare 1 [00:00:45]: Ja, och ålder?

Talare 1 [00:00:47]: Jag är vad heter det 60, 79 år om en månad.

Intervjuare 1 [00:00:54]: Ah, okej. Och vad arbetar du med, eller har arbetat med?

Talare 1 [00:00:58]: Jag har varit VVS-konsult eller VVS-ingenjör, är mitt yrke. Och VVS, det står för Värme, Ventilation, Sanitet, inget annat.

Intervjuare 1 [00:01:12]: Det med vatten?

Talare 1 [00:01:13]: Ja, nej, det har med ventilation, sanitet.

Intervjuare 1 [00:01:16]: Jaha, jaja saniteten har med vatten att göra.

Talare 1 [00:01:18]: Ja.

Intervjuare 1 [00:01:19]: Just ja. Var är du född någonstans?

Talare 1 [00:01:21]: Jag är född på Brunnsgratan 3 i stadsdelen Annedal, den 17e september 1939. Det var samma dag som Warszawa gav upp sitt motstånd. Och sen, efter en månad flyttade mina föräldrar till Nordhemsgatan 44A, en trappa upp.

Intervjuare 1 [00:01:47]: Och där är du uppväxt?

Talare 1 [00:01:49]: Där kan man säga är jag uppväxt, ja.

Intervjuare 1 [00:01:50]: Har du bott i Göteborg hela livet?

Talare 1 [00:01:52]: Ja, det har jag gjort. Jag har varit mantalsskriven i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:01:57]: Och flyttat lite olika adresser?

Talare 1 [00:01:58]: Ja, jag har egentligen inte flyttat så mycket, jag bodde på Nordhemsgatan tills jag var 35 år.

Intervjuare 1 [00:02:04]: Jaja.

Talare 1 [00:02:05]: Jag bodde inte där till jag var 35, jag hade lägenheten till jag var 35 år. Så jag träffade min fru när jag var 30.

Intervjuare 1 [00:02:13]: Ja.

Talare 1 [00:02:14]: Och då flyttade vi ihop, på Torild Wulffsgatan i Änggården.

Intervjuare 1 [00:02:22]: Just det.

Intervjuare 1 [00:02:24]: Och sen blev hon med barn, och då flyttade vi till, vad heter den gatan, Ögonmåttsgatan 4.

Intervjuare 1 [00:02:31]: Var ligger den?

Talare 1 [00:02:34]: Det ligger i Flatås.

Intervjuare 1 [00:02:36]: I Flatås.

Talare 1 [00:02:37]: Ja, och efter det så fick vi kommunal tomt i Fiskebäck och där byggde vi 1980.

Intervjuare 1 [00:02:44]: Ja, så ni byggde eget hus där?

Talare 1 [00:02:46]: Ja, vi byggde eget hus, och vi bor i egen villa där nu och vi har snart bott där i 40 år. Så jag har inte flyttat runt mycket i Göteborg, alltså.

Intervjuare 1 [00:02:55]: Nej.

Talare 1 [00:02:56]: Man kan väl säga såhär att när jag flyttade hemifrån, det gjorde jag ju efter jag gjort lumpen, då hyrde jag i Örgryte på ett ställe och där bodde jag i tre år kan man säga, men min adress var fortfarande Nordhemsgatan 44A.

Intervjuare 1 [00:03:15]: Men då har du alltså bott i Fiskebäck halva livet nästan?

Talare 1 [00:03:17]: Halva livet har jag bott i Fiskebäck ja.

Intervjuare 1 [00:03:20]: Varför, varför ska man bo i Göteborg?

Talare 1 [00:03:24]: Varför man ska bo i Göteborg?

Intervjuare 1 [00:03:25]: Ja, om man inte är född här menar jag, nu är du född, så det är lätt att stanna kvar men...

Talare 1 [00:03:32]: Ja, man har alla kompisar och allting va. Sen kan man diskutera väldigt mycket om Göteborg.

Intervjuare 1 [00:03:35]: Ja jo absolut.

Talare 1 [00:03:36]: Men ja, man ska ha klart för sig, att när jag växte upp så gick allting framåt. Det var bara positivt, hela tiden, så hela Sverige utvecklades.

Intervjuare 1 [00:03:47]: Ja.

Talare 1 [00:03:48]: Och det var aldrig diskussion om någonting annat än att det bara skulle bli bättre.

Intervjuare 1 [00:03:54]: Nej just det.

Talare 1 [00:03:55]: Jag vet en kompis till mig han var arkitekt, och han berättade att han hade sett Sveriges olika kommuner och deras framtidsutsikter som dom hade satt, det var någon gång i början på 60-talet, och då hade dom, då räknade han ut att, det var mitten på 60-talet, att skulle alla dom prognoserna gå in så skulle Sverige vara 16 miljoner.

Intervjuare 1 [00:04:21]: Jaha.

Talare 1 [00:04:21]: Så varje kommun föresatte då ett, och det handlar om deras byggnadsprogram...

Intervjuare 1 [00:04:27]: Just det, just det.

Talare 1 [00:04:28]: Så, så är det. Man är ute och svävar lite grann här om, om vi då går tillbaks lite till huvudfrågan, varför ska man bo i Göteborg, ja det är rätt naturligt för mig, jag har hela min bekantskapskrets, och, så jag är göteborgare om man säger så.

Intervjuare 1 [00:04:47]: Ja, för det var egentligen min nästa fråga, är du göteborgare?

Talare 1 [00:04:50]: Ja, ja visst det är jag. Jag, det kan man ju säga såhär att, det jag, jag hade en arbetskamrat en gång och vi diskuterade filmer.

Intervjuare 1 [00:05:00]: Ja.

Talare 1 [00:05:01]: Och då sa jag, ja Jan Wajne till exempel sa jag, då sa han till mig, det heter inte Jan Wajne det heter John Wayne.

Intervjuare 1 [00:05:10]: Jaha.

Talare 1 [00:05:11]: Ja du, sa jag, men inte i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:05:13]: [skrattar 00:05:13]

Talare 1 [00:05:14]: I Göteborg heter det Jan Wajne. Det heter Assenal.

Intervjuare 1 [00:05:22]: Assenal.

Talare 1 [00:05:23]: Ja, du vet, göteborgarna kan inte säga R.

Intervjuare 1 [00:05:24]: Jaha.

Talare 1 [00:05:25]: Poten och gåden.

Intervjuare 1 [00:05:26]: Funster, nej just det, det är någonting annat.

Talare 1 [00:05:28]: Ja, Assenal, så heter det Skällsea heter det också, så heter det Manskester, Manskester U och Manskester C och Scheffiels Dubbelve och Scheffield U. Och så heter det Middesbro Hö.

Intervjuare 1 [00:05:44]: [skrattar 00:05:44] Det var länge... en gång säger man?

Talare 1 [00:05:48]: Ja ja visst. Och hela, alltså så, i Göteborg så har vi det uttalet.

Intervjuare 1 [00:05:52]: Ja.

Talare 1 [00:05:53]: Då är man göteborgare.

Intervjuare 1 [00:05:54]: Då är man göteborgare.

Talare 1 [00:05:57]: Du vet, om du ser på göteborgare, jag har stockholmare som är jättefina kompisar.

Intervjuare 1 [00:06:02]: Ja.

Talare 1 [00:06:03]: Och en riktig stockholmare och en riktig göteborgare, går alldeles utmärkt ihop.

Intervjuare 1 [00:06:09]: Ja okej?

Talare 1 [00:06:11]: Ja, alltså det, dom komplementerar varandra oerhört bra. Öh, stockholmare vet du han har ett fantastiskt stort ordförråd.

Intervjuare 1 [00:06:18]: Ja.

Talare 1 [00:06:19]: Och han hittar på nya ord hela tiden. Göteborgarn har egentligen inget ordförråd. Det är bara dô, la, va.

Intervjuare 1 [00:06:28]: [skrattar 00:06:28]

Talare 1 [00:06:30]: Och ännu och så är det Gais, Blåvitt och Öis, och så lite till Frölunda. Men göteborgarna är så jävla snabb i käften.

Intervjuare 1 [00:06:37]: Jag tänkte just säga, dom är kända för vits, kvick.

Talare 1 [00:06:43]: Ja men det beror ju på att man har så litet ordförråd.

Intervjuare 1 [00:06:43]: [skrattar 00:06:44]

Talare 1 [00:06:45]: Så det är mycket lätt att plocka fram ord.

Intervjuare 1 [00:06:47]: Finns inte så många att välja på?

Talare 1 [00:06:49]: Nej nej, och sen dessutom har man lärt sig att peta in orden i rätt, man har lärt sig att tjöta. Det var en kille, han hade gått på, det var en beställare till mig, han hade gått på Chalmers.

Intervjuare 1 [00:07:01]: Ja.

Talare 1 [00:07:02]: Och så han var ju civilingenjör då. Och vi stod och snackade om göteborgare, så sa han, du tjöta, så sa han det på en annan dialekt, det tjöta, vad är det för någonting, ja men det borde du ju veta som går på Chalmers, som har gått, men han visste inte det. Då sa jag såhär, tjöta, det är något som kommer när flera gubbar, kvinnor, står ihop och snackar, alltså har en diskussion.

Intervjuare 1 [00:07:29]: Ja.

Talare 1 [00:07:29]: Står på gatan till exempel som man gjorde. Och så ett ämne är framme, det kan handla om vad som helst, och så berättar en kille om det och så står några andra och bara vaktar på att han ska säga något fel eller något annat och så slänger man in ett stickord och alla skrattar, och så tar han över och så försöker han hitta på något annat, då står man och tjötar hela tiden.

Intervjuare 1 [00:07:52]: Ja, okej, det var en väldigt snäv betydelse, vad jag...

Talare 1 [00:07:56]: Ja, alltså, tjöta, det är, man kan tjöta, men alltså, det är som jag ser det. Jag tycker inte den är snäv. Det visar ju, det är riktigt tjöt när man står och tjötar så.

Intervjuare 1 [00:08:06]: [skrattar 00:08:07] Men jag har förstått lite mer som småprat så, för vi intervjuade Volvoarbetare, han pratade det fanns det inte tid för dom här småtjötan emellan längre och liksom.

Talare 1 [00:08:15]: Jo jo.

Intervjuare 1 [00:08:16]: Tempot har drivits upp och sådär va.

Talare 1 [00:08:18]: Ja, ja det är också en form av tjöt.

Intervjuare 1 [00:08:19]: Det är en form av tjöt ja?

Talare 1 [00:08:21]: Ja ja. Men just det här att man står och tjötar.

Intervjuare 1 [00:08:24]: [skrattar 00:08:24]

Talare 1 [00:08:25]: Och just det här, göteborgarna har inget större ordförråd.

Intervjuare 1 [00:08:27]: Nej. Tycker du att det har förändrats mycket nu?

Talare 1 [00:08:30]: Ja inte i min bekantskapskrets.

Intervjuare 1 [00:08:32]: Nej, nej för jag menar en sån riktig göteborgare och en riktig stockholmare, jag förmodar att det är någon så infödd eller som har växt upp där i alla fall?

Talare 1 [00:08:35]: Ja.

Intervjuare 1 [00:08:35]: Och dom är ju nästan i minoritet både i Stockholm och Göteborg?

Talare 1 [00:08:44]: Ja ja det blir man ju vet du eftersom att, om du ser på Stockholm till exempel, om man lyssnar så, Stockholm har ju sitt uppland om man säger så, det är egentligen större delen av landet.

Intervjuare 1 [00:08:55]: Ja.

Talare 1 [00:08:56]: Men speciellt norrifrån.

Intervjuare 1 [00:08:59]: Just precis.

Talare 1 [00:09:00]: Kommer man ifrån, och det kan man höra på när dom pratar, kommer alltid någon från Tjokkahikko.

Intervjuare 1 [00:09:03]: Jaja.

Talare 1 [00:09:04]: Eller vad det är och pratar. Göteborgarna har ju sitt uppland kan man säga från Värmland, Dalsland.

Intervjuare 1 [00:09:09]: Västergötland.

Talare 1 [00:09:10]: Västergötland, Halland, lite Småland.

Intervjuare 1 [00:09:14]: Ja

Talare 1 [00:09:13]: Det är ungefär deras uppland.

Intervjuare 1 [00:09:17]: Och sen har vi Malmö då, som...

Talare 1 [00:09:19]: Ja, dom har ju sitt. Och här i, i Göteborg då så ser man ju att, det, alltså det här snacket och att det kommer fram ungefär, värmlänningarna påstås ju vara roliga och det är dom ju och, allt det ger en influens va.

Intervjuare 1 [00:09:37]: Ja.

Talare 1 [00:09:38]: Och skapar då ett språk. Och här i Göteborg, jag måste säga att när jag hör göteborgska om jag lyssnar skarpt på det så är inte det så välartikulerat, alltså det är inte, som stockholmskan är. Stockholmskans ordförråd är mycket mycket större och dom kan variera, alltså en beskrivning på ett helt annat sätt än göteborgare.

Intervjuare 1 [00:10:04]: Har det någonting tror du med att det här gamla traditionen av att Göteborg var mer arbetarstad och Stockholm mer medelklass, tjänstemannastad?

Talare 1 [00:10:13]: Ja, det är klart, ja du vet, det viktigaste är att Stockholm är en huvudstad.

Intervjuare 1 [00:10:17]: Ja.

Talare 1 [00:10:18]: Ja du kan, i alla huvudstäder så är man ledande på något sätt.

Intervjuare 1 [00:10:23]: Jaja.

Talare 1 [00:10:23]: Inom landet. Alltså.

Intervjuare 1 [00:10:27]: Men jag tänker att det avspeglas i ordförrådet också?

Talare 1 [00:10:28]: Ja ja men det blir ju naturligt.

Intervjuare 1 [00:10:31]: Ja?

Talare 1 [00:10:31]: Att man i, alltså man har mycket fler influenser i Stockholm.

Intervjuare 1 [00:10:35]: Ja. Ja.

Talare 1 [00:10:36]: Där har du ju alla tänkbara, vad heter det parlament och...

Intervjuare 1 [00:10:43]: Ja, just det.

Talare 1 [00:10:43]: Och allt sånt där, det har vi ju inte i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:10:46]: Nej.

Talare 1 [00:10:46]: Göteborg är en arbetarstad. Det börjar nu övergå till tjänstemannastad.

Intervjuare 1 [00:10:52]: Ja.

Talare 1 [00:10:53]: Men i grunden har det varit en arbetarstad. Alla stadsdelarna här är ju, alltså dom traditionella stadsdelarna, det är ju riktiga arbetarstad.

Intervjuare 1 [00:11:02]: Ja.

Talare 1 [00:11:02]: I Stockholm så skryter dom om Söder.

Intervjuare 1 [00:11:06]: Ja, just det. [skrattar 00:11:06]

Talare 1 [00:11:06]: Då säger jag till dom såhär, Söder, hela Göteborg är ju ett Söder.

Intervjuare 1 [00:11:12]: [skrattar 00:11:12]

Talare 1 [00:11:11]: De har ingenting att komma med eran jävla stadsdel. Har ju inga landshövdingehus, ni har ju inte något.

Intervjuare 1 [00:11:19]: Nej. Nej...

Talare 1 [00:11:20]: Dom har fan ingen hamn ens.

Intervjuare 1 [00:11:22]: Nej, nej, men det är ju sant för Göteborg har ju Nordens största hamn fortfarande, och ändå så kommunikation, med flyg och sånt från Stockholm är ju helt annat utbud än här från Göteborg.

Talare 1 [00:11:32]: Ja. Om du, om jag ser på min uppväxt.

Intervjuare 1 [00:11:35]: Ja.

Talare 1 [00:11:36]: Så, när Göteborg stod på topp.

Intervjuare 1 [00:11:38]: Ja.

Talare 1 [00:11:39]: Då hade vi hamnen.

Intervjuare 1 [00:11:39]: Ja.

Talare 1 [00:11:40]: Vi hade Broströms.

Intervjuare 1 [00:11:42]: Ja.

Talare 1 [00:11:42]: Som var Broströms som var jätte inom rederivärlden va. Vi hade faktiskt oerhört många textilier.

Intervjuare 1 [00:11:51]: Just det.

Talare 1 [00:11:52]: Vi hade SKF. Vi hade Turitz, bortåt 50 varuhus i, i Sverige, sen hade vi varven.

Intervjuare 1 [00:12:02]: Just det.

Talare 1 [00:12:02]: Och Volvo. Och, om man tittar, jag hade, jag har lite jobb i Polen så vi hade en polack som var här och vi diskuterade, och det var innan muren hade fallit, och, och då sa han såhär att, vi var uppe och tittade fick en överblick över Göteborg, ja Göteborg kan ju inte vara någon större industristad sa han, jäså varför inte då sa jag, ja men du ser ju här, det finns ju inte en enda skorsten.

Intervjuare 1 [00:12:31]: Jaha.

Talare 1 [00:12:31]: Som det ryker ur. Kära du sa jag.

Intervjuare 1 [00:12:34]: [skrattar 00:12:34]

Talare 1 [00:12:35]: Det, om du tar Göteborg så har dom mer produktion per capita än något stad mellan Ural och Atlanten.

Intervjuare 1 [00:12:47]: Det var så?

Talare 1 [00:12:50]: Ja om du tittar på allt det här som man har producerat i den här stan. Alltså det är en jävla skillnad, man kan producera uppigenom med vattenfall och skogskraft och allt sånt här, men alltså det man har gjort så tror jag att det finns få städer när Göteborg var på topp som kunde konkurrera med Göteborg.

Intervjuare 1 [00:13:06]: Nej, kan jag, tre varv var det va, stora?

Talare 1 [00:13:10]: Ja, tre, det är fan världens största varv vet du. Det var, om du åkte till Polen, jag var där och tittade på deras varv va, kunde fan inte leverera båtarna i tid och inte var dom rätt gjorda eller någonting va.

Intervjuare 1 [00:13:22]: [skrattar 00:13:23] Men dom vann, eller dom, har dom gått i putten också nu?

Talare 1 [00:13:26]: Nej, dom överlevde ju till slut.

Intervjuare 1 [00:13:28]: Dom överlevde ja. Hur tycker du att det har förändrat liksom stämningen i Göteborg då från att ha varit en arbetarstad till en mer?

Talare 1 [00:13:35]: Man kan väl säga...

Intervjuare 1 [00:13:36]: Evenemangstad kan man väl säga, det är väldigt mycket som händer hela tiden och turistnäring och...

Talare 1 [00:13:41]: Ja, alltså du vet när du kommer upp i den här åldern som jag, 80 år...

Intervjuare 1 [00:13:41]: Ja.

Talare 1 [00:13:42]: Då har du inte dom kontakterna nedåt, så du känner stadens puls på det sättet som jag gjorde när jag var 30, 40, 50 sådär.

Intervjuare 1 [00:13:56]: Nej, det är klart.

Talare 1 [00:13:57]: Eller innan det. Och att det blivit en evenemangsstad, det är det inga tvivel om.

Intervjuare 1 [00:14:02]: Det är inga?

Talare 1 [00:14:02]: Det är inga tvivel om det, nej.

Intervjuare 1 [00:14:03]: Nej nej. Man har medvetet satsat.

Talare 1 [00:14:04]: Dom kämpar ju, dom får ju hit nästan vad som helst va. Så det är, kan man inte annat än att dom är skickliga.

Intervjuare 1 [00:14:12]: Nej. Men tycker du att det känns på något vis i stan, jag tänkte varvet måste ju ändå satt sin prägel, man hörde nithamrarna och båtarna sjösattes och...

Talare 1 [00:14:20]: Ja, visst.

Intervjuare 1 [00:14:19]: Det måste ju varit en helt annan...

Talare 1 [00:14:22]: Du vet.

Intervjuare 1 [00:14:23]: Stadsbild?

Talare 1 [00:14:24]: Alltså när dom satte någon gång på 60-talet så sjösatte dom, det var någon tank eller någon båt och skitstor, kommer inte ihåg .

Intervjuare 1 [00:14:35]: Ja.

Talare 1 [00:14:36]: Då var det 100 000 människor.

Intervjuare 1 [00:14:36]: Precis.

Talare 1 [00:14:38]: Och tittade på den, eller vad heter det, sjö.. båtsättningen. Det är ju ingen som går ner nu, nu finns det ingenting att titta på.

Intervjuare 1 [00:14:46]: Och det, det var på något vis en angelägenhet för hela stan?

Talare 1 [00:14:48]: Ja ja många hade ju jobbat på båten och.

Intervjuare 1 [00:14:53]: Ja.

Talare 1 [00:14:53]: Och sett den, så att det var en hel, och när man fick släktingar här vet du, skulle dom ner i hamnen och titta. Och det förstår jag, där låg ju alla båtarna.

Intervjuare 1 [00:15:03]: Ja.

Talare 1 [00:15:03]: Folk som pratade, det var utrikes...

Intervjuare 1 [00:15:06]: Ja, jag kan tänka mig att det fanns en yrkesstolthet, i min ungdom jobbade jag ju lite grann på byggen och sånt där och då var det en del gubbar som liksom sådär, det där huset, det var ju i Skövde då där jag växte upp...

Talare 1 [00:15:15]: Ja.

Intervjuare 1 [00:15:16]: Det där huset har jag varit med och byggt, och liksom det är så konkret va, jag kan tänka mig att den där båten har jag varit med och byggt.

Talare 1 [00:15:22]: Ja ja, det är precis samma.

Intervjuare 1 [00:15:23]: Ja.

Talare 1 [00:15:24]: Det finns en en, men den yrkesstoltheten finns väl kvar. Jag brukar ju gå förbi Nordstan och peka på husen jag projekterat VVS-anläggningarna i.

Intervjuare 1 [00:15:33]: Vad gjorde du för något då?

Talare 1 [00:15:35]: Jag var VVS-ingenjör.

Intervjuare 1 [00:15:36]: Ja, vad gör en sån?

Talare 1 [00:15:38]: Han projekterar VVS-anläggningar.

Intervjuare 1 [00:15:39]: Ja ja, ritningar och?

Talare 1 [00:15:41]: Ja just det.

Intervjuare 1 [00:15:42]: Konstruerar och?

Talare 1 [00:15:43]: Ja just det. Jag får papper här ska jag visa dig. Äh, det är ju såhär va, om du ska bygga någonting så måste du ha en byggherre va.

Intervjuare 1 [00:15:53]: Ja.

Talare 1 [00:15:54]: Och han, om han ska bygga något så måste han ha en motståndare, och då får vi en entreprenör, och så upprättar man ju kontrakt dom mellan.

Intervjuare 1 [00:16:03]: Ja.

Talare 1 [00:16:04]: Hade det inte funnits kontrakten hade det inte blivit något bygge.

Intervjuare 1 [00:16:08]: Okej.

Talare 1 [00:16:09]: Hade det inte funnits kontrakt hade det inte blivit någonting egentligen.

Intervjuare 1 [00:16:10]: Nej nej.

Talare 1 [00:16:12]: Allting är kontrakt, till och med för du och jag sitter här.

Intervjuare 1 [00:16:15]: Ja just det.

Talare 1 [00:16:16]: Det är vad han gör med, för att den killen ska kunna uträtta någonting, så måste han i princip ha lite ritningar och beskrivningar och så vidare. Och då vänder sig den här killen till en arkitekt, som då ritar upp huset va. Nu är det så att den här arkitekten, som var helt allenarådande när jag började i branschen, honom har dom petat ner, så han är linje-ingenjör, och han har då VVS här till exempel. Så. Och så har han en konstruktör. Där. Och så har han med sig en el-, ritade jag fel, en elkonsult här va.

Intervjuare 1 [00:17:02]: Ja.

Talare 1 [00:17:03]: Och och sen så finns det då sån här, vad heter det, landskapsarkitekter.

Intervjuare 1 [00:17:12]: Ja ja.

Talare 1 [00:17:13]: Och en radda av gubbar. Men i och med att dom petat ner honom nu så har dom satt en kille här, en byggledare.

Intervjuare 1 [00:17:22]: Jaha, som är någon slags samordnare?

Talare 1 [00:17:23]: Ja. Han ska vara ekonom och tekniker och jobba mellan det här teamet.

Intervjuare 1 [00:17:28]: Ja.

Talare 1 [00:17:28]: Och beställa, och sen då så gör dom här då, entreprenadhandlingar va. Så, och dom handlingarna skickar man iväg till entreprenören. Och han tar dom och räknar på dom och kommer med priset på det.

Intervjuare 1 [00:17:48]: Ja ja. Så att ditt jobb det var att göra dom här så man kan fatta beslut och sen?

Talare 1 [00:17:54]: Ja, jag gjorde dom ritningarna och projekteringarna och det.

Intervjuare 1 [00:17:54]: Just det, ja, och det kan vara var som helst då eller som Nordstan och?

Talare 1 [00:18:01]: Ja, ja, jag har varit med på det mesta.

Intervjuare 1 [00:18:01]: Även privat?

Talare 1 [00:18:03]: Sjukhuset har jag inte jobbat med, men annars har jag jobbat med en hel del industrier och privat och.

Intervjuare 1 [00:18:07]: Var du med då när man, miljonprogrammet, när man byggde?

Talare 1 [00:18:13]: Ja ja. Ja, ja. Jag började ju 1960.

Intervjuare 1 [00:18:19]: Jaha.

Talare 1 [00:18:20]: Och kom in på VVS-konsult.

Intervjuare 1 [00:18:22]: Ja.

Talare 1 [00:18:23]: Och då startade miljonprogrammet upp va.

Intervjuare 1 [00:18:27]: Just det.

Talare 1 [00:18:26]: Och den, det har ju hackats på miljonprogrammet och så, jag säger dom vet inte vad dom pratar om, fråga kärringarna i Haga när dom visste att det skulle bli ett miljonprogram, blev dom gôglada få komma därifrån, ut till [?? 00:18:40] eller vad som helst, komma till moderna lägenheter.

Intervjuare 1 [00:18:45]: Ja just det.

Talare 1 [00:18:46]: Miljonprogrammet står ju idag. Sen så, vissa tabbar att man kanske la ihop husen och det blir, alltså man fick inte det här riktiga samhällsnyttan fick man väl inte, samhällstillvändheten, man trivs ju inte i miljonprogrammet säger dom.

Intervjuare 1 [00:19:07]: Nej men det intressanta är ju vi pratade om dom här rekordåren och den...

Talare 1 [00:19:10]: Ja.

Intervjuare 1 [00:19:10]: Liksom, den framtidsoptimismen, och det här var ju en del av det. Jag blir lite förvånad när jag...

Talare 1 [00:19:15]: Alltså det är fantastiskt, om du tänker dig ett litet land som Sverige.

Intervjuare 1 [00:19:19]: Jaja?

Talare 1 [00:19:20]: På tio år bygger man en miljon lägenheter, som står kvar, och inte nog med det så, fungerar.

Intervjuare 1 [00:19:28]: Ja.

Talare 1 [00:19:29]: Man ska ha klart för sig att dom hade miljonprogram i Tyskland.

Intervjuare 1 [00:19:32]: Ja.

Talare 1 [00:19:33]: I Ryssland, och i Polen och i Ungern, dom var ju sönderbombade.

Intervjuare 1 [00:19:39]: Ja just det.

Talare 1 [00:19:41]: Så dom måste producera va. Men gå och titta på dom kåkarna dom byggde. Alltså det var, det gick inte att jämföra med vad vi byggde.

Intervjuare 1 [00:19:49]: Alltså vad jag inte visste men...

Talare 1 [00:19:51]: Ja.

Intervjuare 1 [00:19:51]: Jag vart lite inblandad i en utställning som ska göras nu, du känner väl till han Jens S Jensen, han fotografen som tog en massa bilder?

Talare 1 [00:19:57]: Ja jag har hört talas om en.

Intervjuare 1 [00:19:59]: Han dog ju för något år sen och nu har sönerna donerat alla bilderna hit, så nu ska det göras en utställning här.

Talare 1 [00:20:03]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:04]: Där man då ställer hans svartvita 70-talsbilder mot dagens situation, så jag har intervjuat en del människor i Bergsjön och sånt där, satt mig in en del i detta.

Talare 1 [00:20:14]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:15]: Och jag visste inte att det fanns en sån vision kring det, alltså jag trodde att det handlade mer om att nu måste vi få fram bostäder för det var trångbyggt.

Talare 1 [00:20:21]: Jo ja.

Intervjuare 1 [00:20:20]: Men det fanns ju en, det finns en dokumentär du kan se som heter Europas Brasilia.

Talare 1 [00:20:28]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:28]: Man ville göra, när man skulle bygga Angered så hade man varit på studiebesök i Brasilia och tittade på stan.

Talare 1 [00:20:33]: Ja visst. Ja, alltså om du åker upp, utan att bry dig om snacket, och tittar på Angered, Gårdsten och, vad heter det, Kortedala.

Intervjuare 1 [00:20:47]: Ja.

Talare 1 [00:20:47]: Det är fantastisk omgivning.

Intervjuare 1 [00:20:48]: Ja.

Talare 1 [00:20:49]: Du har ju utsikt ända ut till Vinga.

Intervjuare 1 [00:20:51]: Ja ja ja ja.

Talare 1 [00:20:52]: Det finns ju alla fördelar.

Intervjuare 1 [00:20:53]: Ja.

Talare 1 [00:20:55]: Problemen var ju bara det att [skrattar 00:20:56] med att sätta dit folk.

Intervjuare 1 [00:20:57]: Ja.

Talare 1 [00:20:58]: Så fick vi ju en invandring, så då satte man alla möjliga invandrare dit.

Intervjuare 1 [00:21:04]: Ja.

Talare 1 [00:21:04]: Och då begrep man inte att när det kommer en portugis dit va, för det var ju problem med Portugal, dom hade ju han vad han nu hette som var chef.

Intervjuare 1 [00:21:13]: Salazar?

Talare 1 [00:21:14]: Salazar, ja. Så hade man Chile va.

Intervjuare 1 [00:21:17]: Ja just det.

Talare 1 [00:21:19]: Och så hade du Grekland var det problem med, det kom alla möjliga, problemet var ju att dom var ju sinsemellan också utisar, om man ska säga så.

Intervjuare 1 [00:21:30]: Hu? Sinsemellan?

Talare 1 [00:21:33]: Utisar, om man säger så, du ska ha klart för dig, en grek.

Intervjuare 1 [00:21:37]: Du sa utisar?

Talare 1 [00:21:38]: Ja.

Intervjuare 1 [00:21:38]: Vad är en utis?

Talare 1 [00:21:39]: Ja en utlänning.

Intervjuare 1 [00:21:40]: Jaha, jag har bara inte hört ordet. Ja ja ja ja.

Talare 1 [00:21:43]: Nej nej. Men en grek.

Intervjuare 1 [00:21:45]: Ja.

Talare 1 [00:21:46]: Som kom och så en portugis.

Intervjuare 1 [00:21:49]: Ja.

Talare 1 [00:21:49]: Dom har ju för fan kilometer ifrån varandra.

Intervjuare 1 [00:21:51]: Jajajaja.

Talare 1 [00:21:52]: Hade helt andra tänkande. Dom var lika mycket utlänningar från varandra.

Intervjuare 1 [00:21:56]: Jaja, ja men det.

Talare 1 [00:21:55]: Så det är klart, det blev ju problem med det där. Och sen har det bara fortsatt.

Intervjuare 1 [00:21:59]: Ja det är egentligen fel, som man säger utlänningar eller invandrare, ungefär som dom är samma, men det är dom ju inte, det enda dom har gemensamt det är att dom inte är födda i Sverige, alltså, det är ju jätteskillnader, absolut.

Talare 1 [00:22:10]: Ja, det går inte att beskriva det.

Intervjuare 1 [00:22:10]: Men det var väl också det att man, jag vet att Volvo till exempel, dom åkte ju ner och liksom importerade och gjorde reklam?

Talare 1 [00:22:17]: Dom hade så mycket att göra, Volvo.

Intervjuare 1 [00:22:22]: Ja.

Talare 1 [00:22:22]: Och SKF framför allt har mycket att göra. Så dom åkte ner till Turin, alltså SKF.

Intervjuare 1 [00:22:27]: Ja.

Talare 1 [00:22:28]: Turin var ju, alltså italienarna är skitskickliga alltså arbetare, med mekanik, alltså.

Intervjuare 1 [00:22:34]: Jaja dom var...

Talare 1 [00:22:36]: Ja, så dom åkte dit ner och värvade dom här gossarna. Och, jag har ju pratat med såna som sa det att...

Intervjuare 1 [00:22:45]: Ja?

Talare 1 [00:22:46]: Dom kom hit då va med tåget, då stod SKF, hade dom skapat en, musikkår som mötte dom nere på centralen.

Intervjuare 1 [00:22:56]: Okej.

Talare 1 [00:22:57]: Ja, och så samlade dom ihop dom och så körde dom ut dom till, det finns en by där som heter, som fanns då alltså, fullt med uppställda såna här baracker, som kallades, SKFs Italien-by eller lilla, lilla Milano eller något sånt där va. Och då gick dom, kom dom dit, och så visade dom, här ska du bo, här har du det, nu kan du lägga dina kläder där, och så ut till bussen, och så direkt SKF. Och på SKF där fick dom arbetsutrustning, dom fick sån där, vad heter det, en nyckelhäfte så dom kunde hämta ut sina verktyg.

Intervjuare 1 [00:23:37]: Just det.

Talare 1 [00:23:38]: På eftermiddagen, eftermiddagen vid fyra-tiden, då stod dom vid sin svarv eller Al-borrar eller var fan det var.

Intervjuare 1 [00:23:46]: Jaja.

Talare 1 [00:23:47]: Och jobbade direkt. Det går ju inte att jämföra med det, hur dom kommer.

Intervjuare 1 [00:23:49]: Nej.

Talare 1 [00:23:50]: Det var ju som att värva fotbollsspelare då, tänker jag, och så bara rakt in i.

Intervjuare 1 [00:23:54]: Det fanns en sådan arbetskraftbrist, man behövde ju liksom.

Talare 1 [00:23:56]: Ja, alltså kvalificerad arbetskraft. Och det fanns speciellt inom verkstadsindustrin.

Intervjuare 1 [00:24:04]: Ja?

Talare 1 [00:24:05]: Så fanns det i Italien skickliga arbetare.

Intervjuare 1 [00:24:06]: Jaja.

Talare 1 [00:24:07]: Och som inte tjänade så bra.

Intervjuare 1 [00:24:10]: Nej men jag vet ju som sagt, född i Skövde och bodde nära Volvo där, och när jag var liten så var det ju finnar då, mycket.

Talare 1 [00:24:15]: Jaja.

Intervjuare 1 [00:24:15]: Men sen kom jugoslaverna, italienarna märkte jag inte var, då var jag för liten va.

Talare 1 [00:24:17]: Nej nej.

Intervjuare 1 [00:24:20]: Då var det ju det att dom åkte ju ner och hämtade folk, och även i Jugoslavien då.

Talare 1 [00:24:23]: Ja.

Intervjuare 1 [00:24:25]: Och fixade lägenheter och egna bostadsområden och sådär.

Talare 1 [00:24:27]: Ja italienarna tog väl slut på mitten av 60-talet.

Intervjuare 1 [00:24:30]: Ja, precis, och det var ungefär då jugoslaverna kom ja.

Talare 1 [00:24:34]: Ja, uppsvinget kom.

Intervjuare 1 [00:24:36]: Ja. Men det var väl en del också i det här liksom rekordåren och det här liksom framtidstron och...

Talare 1 [00:24:40]: Jo jo det är klart det var, alltså det var ju bara en, jag kan ju bara se själv när jag började på VVS-konsult va.

Intervjuare 1 [00:24:47]: Ja.

Talare 1 [00:24:47]: Dom jobben som dom slängde på mig när jag var 22, 23 år.

Intervjuare 1 [00:24:53]: Ja?

Talare 1 [00:24:54]: Det finns ingen på VVS-konsult som ens kommer in, han får inte lukta på ett sånt jobb.

Intervjuare 1 [00:25:00]: Nej [skrattar 00:25:01]

Talare 1 [00:25:03]: För där sitter en kille idag på 50 år.

Intervjuare 1 [00:25:03]: Ja just det.

Talare 1 [00:25:04]: Som är gruppchef, som måste ha det jobbet och kunna debitera det.

Intervjuare 1 [00:25:09]: Jaja.

Talare 1 [00:25:10]: Så det var en fruktansvärd utveckling, det var det.

Intervjuare 1 [00:25:14]: Men det har ju hänt väldigt mycket, alltså inte bara i Sverige eller i Göteborg utan i Sverige och i världen överhuvudtaget.

Talare 1 [00:25:21]: Mm.

Intervjuare 1 [00:25:21]: Vad tänker du kring det, när vi pratar om Göteborgs utveckling från arbetarstad till mer?

Talare 1 [00:25:23]: Ja men det är väl en naturlig utveckling, alltså.

Intervjuare 1 [00:25:29]: Ja?

Talare 1 [00:25:30]: Tekniken har ju gått framåt och drar med det. Men, ser du på människornas utveckling.

Intervjuare 1 [00:25:36]: Ja?

Talare 1 [00:25:37]: Så lär väl inte den ha varit speciellt stor.

Intervjuare 1 [00:25:37]: Har inte riktigt hängt med, nej.

Talare 1 [00:25:40]: Nej, jag tycker ju det när, när världskriget slutade var jag inte gammal va, men sen så kom ju Korea-kriget, och så slutade det, och så tänkt jag såhär, det är konstigt, nu har vi ju kommit så långt, nu snackar jag om början på 60-talet, så nu borde väl krigen vara slut.

Intervjuare 1 [00:25:57]: Ja.

Talare 1 [00:25:58]: Man måste ju veta någonting va. Nej, sen kom ju Vietnam-kriget va.

Intervjuare 1 [00:26:05]: Ja, just det.

Talare 1 [00:26:06]: Och när det var slut så tänkte man ju det att det kan ju inte fortsätta.

Intervjuare 1 [00:26:11]: Nej, precis.

Talare 1 [00:26:11]: Men nu måste det väl vara, men det bara fortsätter, det är oändligt, har inte lärt sig någonting.

Intervjuare 1 [00:26:15]: Nej.

Talare 1 [00:26:16]: Och då kom alla, för det kom ju nya generationer.

Intervjuare 1 [00:26:21]: Ja.

Talare 1 [00:26:21]: Som inte har den erfarenheten.

Intervjuare 1 [00:26:23]: Nej jag kommer också ihåg när man växte upp i...

Talare 1 [00:26:24]: Ja.

Intervjuare 1 [00:26:24]: Kalla krigets skugga, kommer du ihåg eller hur såg du på, det är klart du kommer ihåg, Kuba-krisen? Det har man förstått nu att det var ju bra nära att det small då alltså?

Talare 1 [00:26:35]: Ja, det enda jag kommer ihåg det var att dom hade Cuba Libre.

Intervjuare 1 [00:26:39]: [skrattar 00:26:39] Men det var ju tydligen ett riktigt hot att man skulle?

Talare 1 [00:26:43]: Ja men jag upplevde inte det så.

Intervjuare 1 [00:26:42]: Du upplevde inte det?

Talare 1 [00:26:45]: Nej, men däremot så hade jag ju kompisar som var lite äldre än mig, som gjorde lumpen då, och då hade, dom upplevde det på ett annat sätt, för att när det var som värst då, då fick inte dom lämna regementet.

Intervjuare 1 [00:26:58]: Nej, precis.

Talare 1 [00:26:59]: Nej, utan då höll dom, då hade dom, vad heter det, läge, som dom säger då.

Intervjuare 1 [00:27:04]: Jaja.

Talare 1 [00:27:06]: Så att, men det var nog nära där.

Intervjuare 1 [00:27:09]: Och samtidigt kan man ju tycka att folk är ju som folk är mest, alltså det.

Talare 1 [00:27:13]: Jaja.

Intervjuare 1 [00:27:13]: Man lever sitt liv och.

Talare 1 [00:27:15]: Jaja, alla folk, du vet en vanlig människa, vad som helst kan du plocka av honom så har han bara en önskan, ja, gifta sig, helst rikt.

Intervjuare 1 [00:27:25]: [skrattar 00:27:25]

Talare 1 [00:27:23]: Må bra, ungarna uppfostras och, ja, så är det.

Intervjuare 1 [00:27:29]: Jojo

Talare 1 [00:27:30]: Det har jag upptäckt överallt. Så att men sen är det många som är med och styr och har sig och, jag, eftersom jag har judisk bakgrund, jag är inte jude men, min farfar var jude.

Intervjuare 1 [00:27:45]: Ja.

Talare 1 [00:27:46]: Och min farfars far han var till och med judisk rabbin.

Intervjuare 1 [00:27:51]: Ja, men det, ja.

Talare 1 [00:27:51]: Ja, men jag är inte.

Intervjuare 1 [00:27:52]: Men dina föräldrar är födda i Sverige?

Talare 1 [00:27:54]: Ja, visst, min pappa var ju halvjude men min mamma hon är från Dalsland.

Intervjuare 1 [00:27:58]: Jajaja, så det var din farfar som vandrade in i Sverige?

Talare 1 [00:28:01]: Ja just det, han sökte jobb här någon gång på slutet av 1800-talet.

Intervjuare 1 [00:28:05]: Jaja.

Talare 1 [00:28:06]: Han, han var utbildad musikdirektör.

Intervjuare 1 [00:28:10]: Jaha.

Talare 1 [00:28:11]: Och då hade musik, du vet det fanns ingen grammofon, det fanns ingen tv.

Intervjuare 1 [00:28:15]: Nej just det.

Talare 1 [00:28:13]: Eller någonting va, så dom fick gå på, vad heter det, café och sånt där för att lyssna på musik va, så då tjänade dom väldigt bra, musiker.

Intervjuare 1 [00:28:24]: Jaja.

Talare 1 [00:28:25]: Och han var då utbildad i Tyskland som musikedirektör, och sen satt han i Stuttgart på ett café där, och läste en tidning och så såg han en annons där där dom sökte en kapellmästare till Hamburger Börs. Och så tyckte han det var ju spännande så han skickade in sina cv som vi säger va, och han, han fick jobbet.

Intervjuare 1 [00:28:50]: Men, låg inte det i Stockholm?

Talare 1 [00:28:54]: Jo visst.

Intervjuare 1 [00:28:54]: Men hur hamnade han i Göteborg då?

Talare 1 [00:28:56]: Ja, men det var en långt senare historia.

Intervjuare 1 [00:28:57]: Jaha.

Talare 1 [00:28:58]: Det här, nu snackar jag om slutet av 1800-talet.

Intervjuare 1 [00:29:01]: Jajajaja.

Talare 1 [00:29:02]: Jo, så han sökte det jobbet och fick det då i Stockholm, för Hamburger Börs.

Intervjuare 1 [00:29:05]: Ja.

Talare 1 [00:29:06]: Så då åkte han hit och fick, sen träffade han en svenska som han gifte sig med. Och då fick dom min pappa bland annat. Och men sen blev det dåligt för musikerna här, så flyttade dom tillbaks till Tyskland.

Intervjuare 1 [00:29:21]: Ja okej.

Talare 1 [00:29:21]: Och så kom första världskriget, och han hade ingen lust att vara med i första världskriget va, så att han åkte kring då i Tyskland och spelade där det begav sig.

Intervjuare 1 [00:29:33]: Ja?

Talare 1 [00:29:33]: Och det var inga problem, men alltefter kriget gick så var dom ju tvungna att, alltså köttgrottorna tog rätt mycket i första världskriget va.

Intervjuare 1 [00:29:43]: Ja.

Talare 1 [00:29:44]: Så dom var ju tvungna att dammsuga efter folk.

Intervjuare 1 [00:29:47]: Jajaja.

Talare 1 [00:29:48]: Och då hade dom, eller dom spelade på ett ställe där, ett ställe berättade han om, och så hade han, och då såg han att då kom polisen, så då gick han ut på toaletten och hoppade ut genom fönstret och stack va.

Intervjuare 1 [00:29:59]: [skrattar 00:29:59]

Talare 1 [00:29:59]: Men, sen, till slut fick dom ju tag honom.

Intervjuare 1 [00:30:04]: Dom fick tag på honom?

Talare 1 [00:30:05]: Ja, visst, så då åkte han ju in i lumpen, eller i.

Intervjuare 1 [00:30:08]: Men han klarade det då, han överlevde då, helt uppenbart..

Talare 1 [00:30:10]: Ja, han...

Intervjuare 1 [00:30:12]: Annars hade ju inte du suttit här.

Talare 1 [00:30:13]: Nej, han han hade, han kunde fem språk nämligen.

Intervjuare 1 [00:30:16]: Jaha.

Talare 1 [00:30:17]: Så han blev uttagen som tolk.

Intervjuare 1 [00:30:18]: Jaja.

Talare 1 [00:30:19]: Så han slapp ju ifrån det värsta.

Intervjuare 1 [00:30:19]: Jajaja.

Talare 1 [00:30:22]: Så, jo, så var det, varför kom jag in på det här nu?

Intervjuare 1 [00:30:26]: Nej men för hur kom han till Sverige då? Det var där vi var.

Talare 1 [00:30:28]: Jo, jo men, han kom ju till Sverige då tack vare att han sökte jobbet på Hamburger Börs.

Intervjuare 1 [00:30:32]: Jaja.

Talare 1 [00:30:33]: Det fick det, sen åkte han till Sverige.

Intervjuare 1 [00:30:37]: Jaja, men efter, sen han var ju tillbaks i Tyskland?

Talare 1 [00:30:38]: Jaja, sen så var han tillbaks till Tyskland, och eh när kriget började då så åkte hans fru med ungarna tillbaks till Sverige.

Intervjuare 1 [00:30:46]: Aha.

Talare 1 [00:30:46]: För det var väldigt dåligt i Tyskland.

Intervjuare 1 [00:30:48]: Jajaja.

Talare 1 [00:30:49]: Men, sen då, du vet det tog fem år för honom att ta sig ur det här, han fick inte ens skicka hem pengar till dom.

Intervjuare 1 [00:30:58]: Okej.

Talare 1 [00:30:58]: För pengarna skulle in till tyska krigskassan.

Intervjuare 1 [00:31:01]: Jaja.

Talare 1 [00:31:02]: Och det, så att ja.

Intervjuare 1 [00:31:06]: Men då flyttade dom till Göteborg då, när han flyttade tillbaks sen?

Talare 1 [00:31:09]: Nej, dom flyttade till Stockholm.

Intervjuare 1 [00:31:10]: Men hur hamnade dom i Göteborg?[skrattar 00:31:11]

Talare 1 [00:31:11]: Jo, men sen då var det såhär att, sen skilde dom sig och så träffade han en tyska som han gifte sig med, och då flyttade han till Sverige, för det var ju dåligt i Tyskland på 20-talet, början på 20-talet, och då hamnade han här i Göteborg. Han började i Växjö men sen så hamnade han i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:31:35]: Jaha, ja.

Talare 1 [00:31:37]: Och då etablerade han sig här.

Intervjuare 1 [00:31:39]: Så det är din mormor då, eller din farmor?

Talare 1 [00:31:41]: Nej, min farfar.

Intervjuare 1 [00:31:44]: Ja men han musikern.

Talare 1 [00:31:46]: Ja, han var musikedirektör.

Intervjuare 1 [00:31:47]: Ja, men var det tyskan eller, eller öh dalslänningen som var din

farmor?

Talare 1 [00:31:55]: Nej, min riktiga farmor var hans första fru.

Intervjuare 1 [00:31:57]: Aha.

Talare 1 [00:31:56]: Ja, sen skilde dom sig, sen gifte han om sig och så fick han tre barn med den nya frun.

Intervjuare 1 [00:32:03]: Jajajaja.

Talare 1 [00:32:03]: Den första frun hade han två barn, och den andra frun, hon var katolska.

Intervjuare 1 [00:32:09]: Jaha.

Talare 1 [00:32:10]: Och, men min farfar, min farfar hade brutit med judendomen.

Intervjuare 1 [00:32:14]: Ja.

Talare 1 [00:32:14]: För han, ja, han kom inte överens med sin pappa som var rabbin, utan då, då bröt han med judendomen.

Intervjuare 1 [00:32:26]: Fast man pratar om att Göteborg är en väldigt internationell stad, med en salig blandning människor, har tydligen alltid varit, ända sen grundandet på 1600-talet.

Talare 1 [00:32:32]: Ja, ja visst.

Intervjuare 1 [00:32:32]: Och det här är en.

Talare 1 [00:32:35]: Ja, här bodde rätt mycket judar då centralt.

Intervjuare 1 [00:32:38]: Ja ja.

Talare 1 [00:32:39]: Om du tänker dig, stenstan, kring Linnégatorna, Linnégatan.

Intervjuare 1 [00:32:43]: Just det, ja.

Talare 1 [00:32:45]: Så, jo, där bodde det mycket.

Intervjuare 1 [00:32:46]: Men så ni hade inte så mycket kontakt med dom eftersom han hade?

Talare 1 [00:32:50]: Nej, nej jag har aldrig haft kontakt med, jag har haft judiska kompisar, men.

Intervjuare 1 [00:32:53]: Ja för jag vet ju en del judar som säger att jag är inte religiös men

jag har liksom kvar det kulturella och är ändå med i församlingen.

Talare 1 [00:32:59]: Nej, ja, nej jag är inte uppfostrad.

Intervjuare 1 [00:33:01]: Inte alls så nej?

Talare 1 [00:33:02]: Nej, jag är uppfostrad protestantiskt, så jag har ju tagit, vad heter det, jag har ju konfirmerats.

Intervjuare 1 [00:33:11]: Döpts och konfirmerats? [skrattar 00:33:13] Som vem som helst?

Talare 1 [00:33:15]: Jajaja, visst, min mamma var ju från Dalsland, så hon var ju religiös.

Intervjuare 1 [00:33:18]: Jajaja.

Talare 1 [00:33:20]: Och hon var det, min pappa hade inga åsikter om det. Om jag ville konfirmera mig så okej, han gick inte i någon synagoga eller någonting.

Intervjuare 1 [00:33:31]: Men då växte du upp på Nordhemsgatan och tillbringade hela din barn och ungdomstid där?

Talare 1 [00:33:36]: Ja, ja just det.

Intervjuare 1 [00:33:37]: Jaja.

Talare 1 [00:33:38]: Så där, och där var ju mycket ungar.

Intervjuare 1 [00:33:42]: Ja du sa tidigare att det var Göteborgs mest dramatiska eller dynamiska gata, varför då, har jag tänkt på?

Talare 1 [00:33:45]: Ja just det, jo ja vi kan väl ta och titta på det. Om du ser på den här gatan va, vet du någon annan gata som du tycker är dynamisk?

Intervjuare 1 [00:33:57]: Om jag vet eller vadå?

Talare 1 [00:34:00]: Javisst.

Intervjuare 1 [00:34:00]: Äh, ja, Landsvägsgatan till exempel.

Talare 1 [00:34:04]: Jaja, men den har ingenting att jämföra med.

Intervjuare 1 [00:34:04]: Nej.

Talare 1 [00:34:05]: Jag känner ju väl till Landsvägsgatan. Men den har ingen, ingenting, alltså nu pratar jag om min uppväxt.

Intervjuare 1 [00:34:11]: Ja, just det.

Talare 1 [00:34:13]: Ja, och då började ju gatan här nere någonstans.

Intervjuare 1 [00:34:16]: Just det.

Talare 1 [00:34:17]: Gatan går rakt ner, sen har du hamnen där nere va.

Intervjuare 1 [00:34:19]: Ja.

Talare 1 [00:34:19]: Och hamnen var ju fantastisk på den tiden, för då låg ju båtarna här nere och dom lossade, det var ju styckegods va.

Intervjuare 1 [00:34:28]: Ja, just det.

Talare 1 [00:34:28]: Så då gick man ner till.

Intervjuare 1 [00:34:30]: Så hade du varven på andra sidan?

Talare 1 [00:34:31]: Ja, visst, jag hörde ju, gick jag ut från Nordhemsgatan hörde jag ju nithamrarna va.

Intervjuare 1 [00:34:35]: Jaja, ända hemifrån alltså?

Talare 1 [00:34:36]: Jaja, det var hela kvarteren där.

Intervjuare 1 [00:34:40]: Jaja.

Talare 1 [00:34:41]: Och här gick ju då spårvagnen.

Intervjuare 1 [00:34:43]: Ja.

Talare 1 [00:34:43]: Här gick järnvägen här nere.

Intervjuare 1 [00:34:45]: Ja.

Talare 1 [00:34:46]: Och för att dom var ju tvungen att, godset åkte ju med järnväg, det fanns ju inga bilar på det viset som det finns nu.

Intervjuare 1 [00:34:53]: Ja.

Talare 1 [00:34:54]: Och det fanns ju oerhört mycket, när man var liten så gick man dit ner och frågade stuveriarbetarna, har ni inga bananer?

Intervjuare 1 [00:35:01]: [skrattar 00:35:02]

Talare 1 [00:35:03]: Eller har ni inga äpplen, jovisst, du vet, dom tappade ju lådor.

Intervjuare 1 [00:35:05]: Jaja.

Talare 1 [00:35:06]: Eller dom såg till att lådorna ramlade ner, och så la dom ju under presenningar där, så gick dom och plockade. Så då fick man några bananer eller lite, lite apelsiner och sånt där va. Så hamnen var skitrolig.

Intervjuare 1 [00:35:21]: Ja, det kan jag tänka mig.

Talare 1 [00:35:22]: Och så var man väl där och...

Intervjuare 1 [00:35:24]: Var levande då?

Talare 1 [00:35:25]: Javisst, man var där och jagade råttor.

Intervjuare 1 [00:35:28]: Jaja.

Talare 1 [00:35:28]: Du vet det var, den här dimensionen på råttorna vet du.

Intervjuare 1 [00:35:32]: Ja, fanns ju mycket att äta då, naturligtvis.

Talare 1 [00:35:34]: Ja, för dom, jo [skrattar 00:35:35]. Jo, så och, nej det, jo då gick ju gatan dit ner, den gick över både järnvägen och spårvägen, och så korsade den där då och Första...

Intervjuare 1 [00:35:48]: Vilken låg där, dans, vax, Vauxhall och det?

Talare 1 [00:35:50]: Ja, Vauxhall låg här ungefär, ska jag visa.

Intervjuare 1 [00:35:57]: Kommenter bara: Ralf visar alltså bilder här från Nordhemsgatan.

Talare 1 [00:36:01]: Jo, vi kom upp så vet du, och här kom Första Långgatan.

Intervjuare 1 [00:36:04]: Ja.

Talare 1 [00:36:04]: Dom här byggde man på slutet av 30-talet. Men det var till den delen, där låg Vauxhall, som var ett populärt dansställe va.

Intervjuare 1 [00:36:12]: Ja just det.

Talare 1 [00:36:12]: Men jag var aldrig på Vauxhall här, dom la ner Vauxhall när jag kom upp i dansmogen ålder va.

Intervjuare 1 [00:36:19]: Jaha. För det stod ändå kvar ganska länge?

Talare 1 [00:36:21]: Ja, det kanske det gjorde då, dom hade väl lokalen och så.

Intervjuare 1 [00:36:23]: Ja, det kanske var festlokal eller något sånt där.

Talare 1 [00:36:25]: Ja, men det var ingen sån, det var ingen offentlig dans där, när jag, det slutade nog, man kan väl säga, när började man gå ut och dansa, 1956 någon gång, äh, och då minns jag inte annat än att det hade lagt ner. Så det var inget ställe man syslade, nej.

Intervjuare 1 [00:36:43]: Nej.

Talare 1 [00:36:44]: Jo, så korsade du då en av långgatorna, Första Långgatan, då var det spårvagn som gick va, nian till exempel gick ända ut till Långedrag då. Och så låg dom här husen där, och sen om man då är här och tittar söderöver.

Intervjuare 1 [00:36:59]: Ja?

Talare 1 [00:37:00]: Så står, oj, så står man då där någonstans och tittar uppför.

Intervjuare 1 [00:37:05]: Just det.

Talare 1 [00:37:06]: Och då har vi där, det kooperativa.

Intervjuare 1 [00:37:09]: Just det.

Talare 1 [00:37:09]: Och här kommer då Andra Långgatan.

Intervjuare 1 [00:37:11]: Just det.

Talare 1 [00:37:13]: Och den har blivit oerhört kan man ju säga dynamisk, oerhört populär har den blivit va.

Intervjuare 1 [00:37:19]: Det var alltså gamla sjömansgator där med mycket krogar och?

Talare 1 [00:37:22]: Ja det var...

Intervjuare 1 [00:37:22]: Ruffigt där... [överlappande tal 00:37:24] .

Talare 1 [00:37:26]: Dom krogar som fanns i dom här områdena kan du räkna på ena handens ena fingrar nästan, ska du ha klart för dig, på den tiden. På Linnégatan till exempel, där hade dom, när jag växte upp i varje fall, två matrestauranger, en som låg i det huset som jag växte upp i, drevs av två tanter som serverade husmanskost till ensamhushåll va. Och så låg det något som hette Scandic som låg längre upp på gatan, och intill en biograf där som hette Mignon. Den Scandic, det var bricklunch.

Intervjuare 1 [00:38:08]: Ja okej.

Talare 1 [00:38:07]: Hela tiden, sen fanns det inget, sen började det ju växa upp där. Men det började på 60-talet så började det bli lite mer krog. Men det var inget större utbud. Däremot var det väldigt mycket småhandlare, alltså småköpmän som bodde här, en hel del judar hade affärer här va.

Intervjuare 1 [00:38:29]: Ja just det, mm.

Talare 1 [00:38:30]: En kompis till mig, hans morfar, dom heter Epstein förresten, han sålde, vad heter det, klockor och eh, radioapparater och lite sånt här.

Intervjuare 1 [00:38:48]: Ja, ja.

Talare 1 [00:38:49]: Jag köpte min första klocka där va.

Intervjuare 1 [00:38:51]: [skrattar 00:38:51]

Talare 1 [00:38:52]: Det hade blivit, jag tjackade tidningar som det heter.

Intervjuare 1 [00:38:55]: Ja.

Talare 1 [00:38:56]: Och det jag tjänade det gick jag och köpte en klocka, då.

Intervjuare 1 [00:38:58]: Jaha.

Talare 1 [00:38:59]: Och då var jag 12-13 år.

Intervjuare 1 [00:39:01]: Ja.

Talare 1 [00:39:00]: Och, men den lyckades jag ju slå sönder när jag sparkade boll.

Intervjuare 1 [00:39:04]: [skrattar 00:39:05]

Talare 1 [00:39:07]: Och sen, och jag har aldrig haft klocka, jag kommer aldrig i tid heller, jag brukar säga, jag kommer. Jo, så är det och här var det ju lite bostäder då. Men så går gatan vidare. Idag, orkar du lyssna på mer?

Intervjuare 1 [00:39:21]: Ja ja absolut, jag vill bara kolla så vi inte håller på för länge.

Talare 1 [00:39:26]: Nej. Det här, går vi lite vidare på gatan, och då, har vi gått förbi, då är det det kvarteret där.

Intervjuare 1 [00:39:33]: Ja just det.

Talare 1 [00:39:35]: Innan den brandstationen.

Intervjuare 1 [00:39:37]: Brandstationen där ja.

Talare 1 [00:39:39]: Här var det verkstäder.

Intervjuare 1 [00:39:40]: Ja just det.

Talare 1 [00:39:42]: Ja, bland annat Nordiska Värme, Rörochentreprenör, plus andra

verkstäder. Idag är det ju som du ser fika och caféer där.

Intervjuare 1 [00:39:51]: Ja, precis.

Talare 1 [00:39:53]: Och på andra sidan gatan så var det då affärer, och oerhört mycket småaffärer. Alltså det var mjölkaffärer i princip i varje hus. Huset försörjde mjölkaffären.

Intervjuare 1 [00:40:02]: [överlappat tal 00:40:03]

Talare 1 [00:40:08]: Här har du då...

Intervjuare 1 [00:40:09]: Polisstationen, ja.

Talare 1 [00:40:11]: Ja det är polisstation och brandstation.

Intervjuare 1 [00:40:14]: Ja just det.

Talare 1 [00:40:12]: Kan ju, kan ju leta efter dom gatorna som har både en polisstation och... Landsvägsgatan har det definitivt inte.

Intervjuare 1 [00:40:20]: [skrattar 00:40:20]

Talare 1 [00:40:20]: Där var fjärde distriktet, var den största polisstationen, och det här var den största brandstationen där.

Intervjuare 1 [00:40:29]: Just det.

Talare 1 [00:40:31]: Det var uttryckning hit.

Intervjuare 1 [00:40:31]: Ja.

Talare 1 [00:40:32]: Så jag menar, det hände alltid någonting på den här gatan va.

Intervjuare 1 [00:40:36]: [skrattar 00:40:37]

Talare 1 [00:40:37]: Det hände, det hände inte någon att, jag har svårt, och när jag tänkte igenom gatorna, vilka gatorna, nej det är nästan så att Nordhemsgatan är enastående, nästan outstanding .

Intervjuare 1 [00:40:51]: Mm.

Talare 1 [00:40:52]: Här då är då polisstationen sett på ett annat, så går Tredje Långgatan in där.

Intervjuare 1 [00:40:58]: Mm, den är fint, den här portalen med den här.

Talare 1 [00:40:59]: Ja, ja, det är jättefint alltså.

Intervjuare 1 [00:41:00]: Polisstatyn med piket och, ja.

Talare 1 [00:41:02]: Ja, här ute så hade dom en gymnastiklokal, i vad heter det andra våningen här, och då gick man in och fråga om man fick ha gymnastik där, visst, du vet, det var väldigt mycket idrottsmän som jobbade i brandkåren.

Intervjuare 1 [00:41:17]: Ja .

Talare 1 [00:41:20]: Alla fotbollsspelarna när dom inte hade jobb någon annanstans så jobbade dom där. Och dom som var polismästare eller brandmästare eller vad det heter, chefer, dom var ju antingen ordförande i Gais eller Öis eller i Blåvitt. Och här hade dom också en gymnastiklokal som man gick in i och frågade, dessutom hade man hästar.

Intervjuare 1 [00:41:43]: Ja.

Talare 1 [00:41:43]: Och hade man tur fick man rida en sväng inne på gården också va.

Intervjuare 1 [00:41:46]: [skrattar 00:41:46]

Talare 1 [00:41:45]: Det fick man inte på Landsvägsgatan kan jag tala om för dig.

Intervjuare 1 [00:41:49]: Nej.

Talare 1 [00:41:50]: Det, så kan vi gå vidare lite. Här, så har du nu, få se, ja det är Fjärde Långgatan som går där.

Intervjuare 1 [00:42:03]: Ja, mm.

Talare 1 [00:42:04]: Här då fanns, vad heter det, på den tiden, nu ska vi se, ja, det är fortsättningen där. Här hade Göteborgs universitet eller då snarare Sahlgrenska, dom hade några lokaler här där dom obducerade folk.

Intervjuare 1 [00:42:24]: Jaha.

Talare 1 [00:42:25]: Och då hade dom dörrarna öppna, fönsterna öppna, då kunde vi titta in där vet du.

Intervjuare 1 [00:42:29]: Oj.

Talare 1 [00:42:29]: Och där låg ju döingarna. Här hade man en korrektionsskola heter det säkert, eller vi kallade det straffskola. Så att dom då som inte klarade av, alltså såna som eldade här uppe vet du, i Frölunda som eldade, gjorde ju inte, hade ju inte såna busstreck.

Intervjuare 1 [00:42:49]: Nej nej.

Talare 1 [00:42:50]: Men dom som gjorde liknande, den tidens busstreck som då stod i klass

med det här då, fast, dom gick där, i så kallade straffskolan.

Intervjuare 1 [00:43:02]: Ja.

Talare 1 [00:43:02]: Det hotade dom en med, för att, sen, och det hade dom inte på Landsväggsgatan, straffskola, kan jag tala om för dig. Sen kommer vi hit, upp på, innan vi kom hit så i det huset intill här, så hade man Kals rosteri.

Intervjuare 1 [00:43:19]: Just det.

Talare 1 [00:43:21]: Där luktade det rostet kaffe rätt mycket, och då kommer vi till Plantagegatan, och vad utmärkte den så, jo den korsade Nordhemsgatan.

Intervjuare 1 [00:43:34]: Just det.

Talare 1 [00:43:33]: Och där hade man trådbussar.

Intervjuare 1 [00:43:37]: Jaha.

Talare 1 [00:43:37]: Och det hade man inte på Landsväggsgatan. Det är inte många gator som hade det, det fanns alltså allting på Nordhemsgatan.

Intervjuare 1 [00:43:44]: Jajajaja.

Talare 1 [00:43:46]: Trådbussarna gick ju, 36an och 35an, den gick högst upp till Masthugget.

Intervjuare 1 [00:43:50]: Jaha.

Talare 1 [00:43:51]: Och, den var ju jättebra, tysta och fina.

Intervjuare 1 [00:43:56]: Jajaja.

Talare 1 [00:43:58]: Och klättrade på, gick upp för Vegagatan, svängde upp August Kobbsgatan, vidare Johannedalsgatan här då och uppför Fjällgatan va. Och sen Paradisgatan upp.

Intervjuare 1 [00:44:12]: Fanns det mycket i Göteborg då, alltså, det visste jag inte?

Talare 1 [00:44:14]: Trådbussar?

Intervjuare 1 [00:44:15]: Ja?

Talare 1 [00:44:16]: Nej, det var den här delen.

Intervjuare 1 [00:44:17]: Det var bara den?

Talare 1 [00:44:17]: Jaja, den gick ner till Lilla Bommen.

Intervjuare 1 [00:44:20]: Det är som en spårvagn utan räls eller hur man ska uttrycka det, men?

Talare 1 [00:44:21]: Ja ja ja visst, nej det var jättebra.

Intervjuare 1 [00:44:26]: Ja.

Talare 1 [00:44:27]: Här i hörnet då va hade man ett runt konditori som hette Ida Olssons konditori.

Intervjuare 1 [00:44:34]: Ja.

Talare 1 [00:44:34]: Det är ju helt borta, Ida Olssons gamla tårtor. Och efter den gatan upp till Prinsgatan där så var det ju fullt med alltså, det var skomakeri och andra små entreprenörer, småföretagare.

Intervjuare 1 [00:44:51]: Jag tror att skomakeriet ligger kvar fortfarande va.

Talare 1 [00:44:55]: Ja det gör det, faktiskt, jag har sett.

Intervjuare 1 [00:44:58]: Begravningsbyrån ligger intill också.

Talare 1 [00:44:59]: ja men den fanns inte där då, där, den fanns på, den fanns på vad heter det, Prinsgatan.

Intervjuare 1 [00:45:08]: Ja okej, ja.

Talare 1 [00:45:10]: Men nu var det ju förr, sen hade vi den här vet du, Viktoriaskolan.

Intervjuare 1 [00:45:15]: Just det.

Talare 1 [00:45:16]: Med sin, vad heter det, gård här som man var inne och lekte på hela tiden va, och det fick man inte.

Intervjuare 1 [00:45:24]: Nehej.

Talare 1 [00:45:23]: Du fick inte sparka boll där, och dessutom var det ett helt annat staket, det var ett trästaket här, och då tränade man upp sig så man kunde springa, hoppa upp och sen skulle man svinga sig över va, för det fanns om du tänker dig staketet ser ut såhär, om det är marken så fanns det alltså ribbor då som höll på det så och så slutade staketet där, du förstår va?

Intervjuare 1 [00:45:47]: Ja.

Talare 1 [00:45:49]: Så då hoppade man ju upp och satte ena foten där och andra foten där, och tog tag i där och svingade sig över. Och varför gjorde man det? Jo, för han kom ju

springande, vaktmästaren, och skulle ta tag i en.

Intervjuare 1 [00:46:02]: Så det gällde att komma därifrån då?

Talare 1 [00:46:05]: Ja, för han kände ju till varenda kotte så när så han ringde ju upp till Nordhem, och när man kom dit så stod Nordhemsvaktmästaren där och hämtade en, hämtade in en på överlärarexpeditionen och talade om att man inte fick sparka fotboll där.

Intervjuare 1 [00:46:19]: Vad var det för skillnad på Viktoriaskolan och Nordhemsskolan då?

Talare 1 [00:46:23]: Ja, det var väldig skillnad, det var ju en folkskola, det här var någonting tror jag specialskola för äldre, jag vet inte allt vad dom hade där.

Intervjuare 1 [00:46:31]: Jaha.

Talare 1 [00:46:32]: Ja, men det var inte, man fick inte spela fotboll i varje fall.

Intervjuare 1 [00:46:34]: Nej, men det var inte en vanlig skola alltså?

Talare 1 [00:46:35]: Nej, den hade ju tjänat ut, det var den första skolan i det här området.

Intervjuare 1 [00:46:38]: Så Nordhemsskolan byggdes för att ersätta den?

Talare 1 [00:46:40]: Ja, helt riktigt, den byggdes 1917, Nordhemsskolan fyllde 100 år för ett tag sen. Förra året faktiskt. Jo, jag måste berätta en rolig historia, får man göra det?

Intervjuare 1 [00:46:54]: Jaja, absolut.

Talare 1 [00:46:56]: Om det här, den vaktmästaren där, han var hatad. Alltså, vaktis på Viktis va, skitförbannade på, jag kom gående ungefär någon gång i slutet, början på 80-talet kom gående på Kungsgatan, kom en liten gubbe förbi mig, observerade inte honom, och när han gått förbi så ropade han Ralf, jag vände mig om, vem fan är det, känner du inte igen mig, sa han, nej, det gör jag faktiskt inte, gör du inte det, nej, det var jag som var vaktmästaren på Viktoriaskolan.

Intervjuare 1 [00:47:30]: [skrattar 00:47:30]

Talare 1 [00:47:31]: [skrattar 00:47:32] Ja, då kände jag igen en då.

Intervjuare 1 [00:47:36]: Han hade koll alltså?

Talare 1 [00:47:38]: Han hade koll på varenda unge vet du, och då när vi stod och snackade sen, och han berömde oss och vilka fina ungar ni var, och så sa han och jag kommer ihåg och hur har det gått för honom och, han visste varenda gubbe.

Intervjuare 1 [00:47:50]: Och ni som var rädda för honom lite så?

Talare 1 [00:47:53]: Jaja skiträdda, men det är klart, hans yrke var ju att hålla oss därifrån va. Och det sa han, du förstår, jag var ju tvungen att hålla väck er, sen förstod väl jag att ni måste ha någonstans att röra er, sa han va.

Intervjuare 1 [00:48:04]: Men om vi bara hoppar till nutid en stund, hur ser du på den, för det är en enorm skillnad mot hur det var då, där liksom vaktmästaren visste vilka det var, hade koll?

Talare 1 [00:48:15]: Ja visst.

Intervjuare 1 [00:48:15]: Och idag känns det som det är lite mer anonymt eller?

Talare 1 [00:48:18]: Ja, det vet det, nej det är det säkert, jag vet inte hur det är på skolor men jag kan tänka mig att man är tjänsteman på ett annat sätt alltså.

Intervjuare 1 [00:48:27]: Ja?

Talare 1 [00:48:28]: Man gör sitt jobb och så är det bra och så befattar man sig inte med packet mer än nödvändigt om du förstår, om man ska säga det så.

Intervjuare 1 [00:48:35]: Nej.

Talare 1 [00:48:35]: Men han visste alla gubbarna som, och det var inte två vet du barn, tio femton ungar.

Intervjuare 1 [00:48:43]: Jaja.

Talare 1 [00:48:44]: Jo jo han rabblade upp dom och frågade hur det gick för den och det och detta och, jag kickade ju sönder en ruta där en gång vet du.

Intervjuare 1 [00:48:51]: Jaha? Det kom han ihåg?

Talare 1 [00:48:52]: Det kom han mycket väl ihåg.

Intervjuare 1 [00:48:53]: [skrattar 00:48:53]

Talare 1 [00:48:54]: Han visste vad min pappa gjorde till exempel vet du och, så dom hade järnkoll alltså, på vad det var för ungar och vad dom gjorde och sysslade med. Och så fick vi beröm för vi var så snälla.

Intervjuare 1 [00:49:07]: [skrattar 00:49:07]

Talare 1 [00:49:08]: Så det finns olika sätt att se på världen va.

Intervjuare 1 [00:49:09]: Ja, verkligen, verkligen.

Talare 1 [00:49:12]: Ja jag tyckte det mest fascinerande var att han kom ihåg det alltså, jag

kommer inte ihåg.

Intervjuare 1 [00:49:14]: Ja ja visst, men det säger ju en del om den tiden också.

Talare 1 [00:49:17]: Ja, oerhört mycket egentligen. Så, jo, så var det med det. Vi trampar vidare får vi se vad vi hittar här då, ja det är ungefär samma bild där.

Intervjuare 1 [00:49:29]: Ja.

Talare 1 [00:49:29]: Så den kan vi glömma, och den här då, ja det visar bara då gatan här och då kommer vi snart upp till Prinsgatan där.

Intervjuare 1 [00:49:41]: Just det.

Talare 1 [00:49:42]: Här visar då Viktoriaskolan från Nordhemsgatan här, här är hörnet Nordhemsgatan.

Intervjuare 1 [00:49:48]: Ja.

Talare 1 [00:49:48]: Och den skolan hade också en gymnastiksal som vi hyrde, och spelade handboll i.

Intervjuare 1 [00:49:56]: Ja.

Talare 1 [00:49:56]: Och här var det, du vet det fanns ju överallt, det kan vi se sen. Här är då mitt hus, Nordhemsgatan 44A.

Intervjuare 1 [00:50:09]: Jaha.

Talare 1 [00:50:07]: Nu är det ju tyvärr så att dom håller på och renoverar det.

Intervjuare 1 [00:50:14]: Jag ser det, ja.

Talare 1 [00:50:14]: Men här har dom en frisör.

Intervjuare 1 [00:50:16]: Ja.

Talare 1 [00:50:17]: Där, och det var samlingspunkten.

Intervjuare 1 [00:50:21]: Jaha.

Talare 1 [00:50:21]: För gängen om man säger så va. Så där stod man och ljög hela tiden. Och där fanns det alla schatteringar på ett helt annat sätt, då hade, då kom vi småungar där och så hade vi några uppe på gatan, några killar som hade varit på sjön.

Intervjuare 1 [00:50:41]: Jaha.

Talare 1 [00:50:41]: Och dom kom hem och så berättade dom, så hade dom naturligtvis varit på ja kan ju inte säga, eller jag menar, dom hade varit på lite sämre hus va, och så stod dom och berättade det och resten stod runt va, waow, [skrattar 00:50:56], var helimponerade.

Intervjuare 1 [00:50:53]: [skrattar 00:50:54]

Talare 1 [00:50:57]: Sen hade vi en stjärna här, han bodde längre upp på Nordhemsgatan, Benis kallade vi honom, han hette Bengt, han var väl säg en fem, om jag var 13, 14 så var han nog en fyra fem år äldre än vad jag är, och han jobbade på Torpet, alltså Eriksberg.

Intervjuare 1 [00:51:16]: Jaha.

Talare 1 [00:51:17]: Ja, och han var, alltså jag har aldrig mött en sån historieberättare.

Intervjuare 1 [00:51:22]: Det kallades för Torpet?

Talare 1 [00:51:23]: Torpet, ja.

Intervjuare 1 [00:51:23]: Jaha.

Talare 1 [00:51:24]: Han var ju sån historieberättare, så han, så när han, om vi kunde stå 12 killar här va.

Intervjuare 1 [00:51:35]: Ja.

Talare 1 [00:51:36]: Och någon, vi stod och tjtade och någon höll ordet och så kom Benis promenerande här och ställde sig ytterst och så började han snacka med den och den, och efter ett tag så stod alla och lyssnade på Benis va.

Intervjuare 1 [00:51:49]: [skrattar 00:51:49]

Talare 1 [00:51:50]: Och han hade många paradhistorier som jag kommer ihåg, han berättade då en, det var någon, det var på Götaverken hade hört, det var en kille då som var, Starke Arvid eller nåt hette han, och han kunde lyfta allting den här och gubbarna där uppe på varvet tyckte, vad fan, vi får hitta på någonting, så dom hade tagit en låda, fyllt den med järnskrot.

Intervjuare 1 [00:52:16]: Ja.

Talare 1 [00:52:16]: Och så dragit då åtta tum spik i golvet, [skrattar 00:52:19] kommer ihåg speciellt den här historien, och så ropade dom på Starke Arvid och sa du fan, vi kan inte lyfta den här, kan inte du komma hit, jovisst, och han tog ett jävla tag, och lyfte lådan vet du, det var så golvplankorna stod såhär va. Men så sa det pang, du, då bröt han ryggen.

Intervjuare 1 [00:52:41]: Oj.

Talare 1 [00:52:42]: Och då stod ju alla, waow.

Intervjuare 1 [00:52:42]: Oj.

Talare 1 [00:52:44]: Ja, alltså det var ju bara en historia alltså.

Intervjuare 1 [00:52:45]: Men han, jag menar ryggskott eller något sånt där?

Talare 1 [00:52:50]: Nej, fan, det var väl någon som kanske hade lyft någon låda och fått lite ont i ryggen, och då målade han upp det här.

Intervjuare 1 [00:52:56]: Jajajaja.

Talare 1 [00:52:57]: Ja alltså det var.

Intervjuare 1 [00:52:56]: Han bättrade på det här sen.

Talare 1 [00:52:58]: Ja, han var historieberättare, han hade 100 historier, fanns inte en gång utan att det kom så var det någonting som hade hänt.

Intervjuare 1 [00:53:04]: [skrattar 00:53:05] Bättrade på verkligheten, jaja.

Talare 1 [00:53:08]: Javisst, det var, och alla lyssnade så vi hade ont i öronen nästan. Jo, så var det, men det var bara en parentes. Sen var det, när man stod på det hörnet där förstår du så kunde man då se norrut, alltså norrut, det är så, mot varvet. Och så såg man då österut. Och österut här så hade man ju Skansens krona va.

Intervjuare 1 [00:53:34]: Ja just det.

Talare 1 [00:53:35]: Det var väldigt roligt att leka här. Och västerut, ska se om vi har en bra bild på det, har vi säkert här, jo här var det, då såg man ju åt det här hållet.

Intervjuare 1 [00:53:59]: Ja just det.

Talare 1 [00:54:01]: Då såg man ju alltså den här Oskar Fredrikskyrkan.

Intervjuare 1 [00:54:03]: Just det.

Talare 1 [00:54:04]: Och så såg man då Prinsgatan.

Intervjuare 1 [00:54:09]: Ja.

Talare 1 [00:54:09]: Och där var det också pepprat med butiker. Jag hade här, hade en bild till kanske på Kungsgatan, har vi där någonstans. Just, där är den. Eh, där ja. Då var det mitt i hörnet här så hade någon som hette Fritjof Persson, han hade speceriaffär och tjänade tydligen bra fräs, men samtidigt så fanns det en speceriaffär här ungefär, Konsum förstår du, Konsum hade speceriaffär, mjölkaffär och charkuteriaffär i fil va, och här är Kooperativa hette det ju på den tiden.

Intervjuare 1 [00:54:56]: Ja just det.

Talare 1 [00:54:56]: Och på andra sidan gatan, här då, så fanns det ju, ja...

Intervjuare 1 [00:55:03]: Det låter som en väldigt levande, det är ju levande nu också men på ett annat sätt då va, att det fanns.

Talare 1 [00:55:07]: Ja den var oerhört levande, alltså därför jag säger, den var dynamisk, alltså, hela det området här.

Intervjuare 1 [00:55:13]: Ja, ja, bodde mycket människor då?

Talare 1 [00:55:15]: Ja ja det bodde alla typer av, ja. Och hela gatan här på den här sidan och man hade här bageri och...

Intervjuare 1 [00:55:24]: Ja det ligger ju kvar där.

Talare 1 [00:55:25]: Ja, just det, och sen blomsteraffär, det är också.

Intervjuare 1 [00:55:25]: Ja den är också, ja.

Talare 1 [00:55:29]: Där jobbade jag i den blomsteraffären. Och så var, en jul var jag tvungen att åka, skulle åka till Dalsland och så sa jag till en klasskamrat, var och presenterade honom, skulle han få jobba där och så skulle jag komma tillbaka, men han vågade inte gå dit, av någon anledning, jag vet inte varför, så när jag kom tillbaka efter skolan, alltså efter, det var under jul där, så fick inte jag det jobbet för då hade dom tagit in en annan.

Intervjuare 1 [00:55:55]: Jaha.

Talare 1 [00:55:56]: Så kom jag upp och berättade det för morsan, och då sa morsan ja det var jättebra, är det jättebra, sa jag, ja du förstår, han som leder er, han är homosexuell.

Intervjuare 1 [00:56:08]: [skrattar 00:56:08]

Talare 1 [00:56:09]: Jag visste ju knappt vad det var. Hade hon fått reda på, morsan, så där ska du faktiskt inte jobba, sa hon.

Intervjuare 1 [00:56:17]: Förklarade hon för dig, du visste, visste du vad det var eller?

Talare 1 [00:56:19]: Ja, jag hade en diffus uppfattning om det, men, jaha, sa jag.

Intervjuare 1 [00:56:24]: Jaha, nej för det var väl olagligt till och med då eller?

Talare 1 [00:56:26]: Ja det var det säkert.

Intervjuare 1 [00:56:27]: Ja jo jag tror det var kriminellt fram till...

Talare 1 [00:56:28]: Du vet, sladdret gick ju blixtnabbt vet du, på den tiden.

Intervjuare 1 [00:56:32]: Jajajaja.

Talare 1 [00:56:35]: Så, jo, så var det.

Intervjuare 1 [00:56:37]: Men det var ingen stor grej för dig då utan, jaha jaja?

Talare 1 [00:56:38]: Nej jag skulle ha, dom hade ju inte gjort några närmanden mot mig när jag jobbade där så.

Intervjuare 1 [00:56:45]: Nej nej nej nej.

Talare 1 [00:56:44]: Så jag hade ju ingen känsla för det va.

Intervjuare 1 [00:56:46]: Nej men jag tänker bara hur man pratar om stadsutveckling, vad som händer, alltså nu är ju Göteborg, har ju blivit känt som bögnackarstad, liksom så.

Talare 1 [00:56:55]: Jajaja.

Intervjuare 1 [00:56:54]: Nästan förföljde homosexuella och nu försöker man verkligen vara Pride och alltihopa där, det är också en enorm skillnad.

Talare 1 [00:57:02]: Ja, ja just, men jag har ju inte upplevt det där, bögnackandet på något sätt, det var liksom inte något som legat för mig.

Intervjuare 1 [00:57:09]: Nej, nej nej jag menar inte att du skulle ha slått ner någon men jag menar den stämningen som var då liksom, om man jämför då och nu, hur det?

Talare 1 [00:57:15]: Ja, nej jag tycker inte det var så mycket stämning det på det viset.

Intervjuare 1 [00:57:22]: Nej?

Talare 1 [00:57:22]: Sen var det såhär, åtminstone i mina kvarter, gick man ju ut och dansade.

Intervjuare 1 [00:57:25]: Ja.

Talare 1 [00:57:26]: Vi dansade ju väldigt mycket, och det undrar jag om dom invandrarna som kommer verkligen har lärt sig att dansa, nu tänker jag inte dom här danserna utan vanlig sällskapsdans.

Intervjuare 1 [00:57:38]: Men finns det mycket såna ställen kvar överhuvudtaget?

Talare 1 [00:57:41]: Nej, det finns väl inga, fan det kostar ju pengar att lära sig att dansa.

Intervjuare 1 [00:57:43]: Ja och det finns väl inga, men det finns väl inga dans?

Talare 1 [00:57:47]: Det tog mig innan jag kunde dansa något så när, så det tog ju ett par månader.

Intervjuare 1 [00:57:51]: Men det, finns det några såna dansställen kvar om man säger?

Talare 1 [00:57:54]: Nej, nej det är ingen, du vet, det kostar så mycket att driva det och så att.

Intervjuare 1 [00:57:57]: Ja.

Talare 1 [00:57:59]: Orkestrar och skit alltså.

Intervjuare 1 [00:58:01]: För jag har hört någon annan som berättade att dom var ute och dansade flera gånger i veckan ofta, liksom.

Talare 1 [00:58:03]: Ja ja visst.

Intervjuare 1 [00:58:05]: Massor med ställen där det var dans.

Talare 1 [00:58:09]: Ja, du vet, man gick och dansade på Järntorget på Drak-, vid Draken där fanns det, vad heter det, Vågen hette det.

Intervjuare 1 [00:58:16]: Just det.

Talare 1 [00:58:17]: Vågen öppnade 1956 på hösten, jag var där då.

Intervjuare 1 [00:58:19]: Ja.

Talare 1 [00:58:19]: Då tryckte dom in ett fönster, det var så mycket folk som, det var nämligen så att Rondo höll dom på och byggde om.

Intervjuare 1 [00:58:27]: Jaha.

Talare 1 [00:58:28]: Rondo hette Rota först, och så byggde man om det till Rondo va.

Intervjuare 1 [00:58:32]: Rotunda kom det från va?

Talare 1 [00:58:34]: Ja, Rota var en förkortning för Rotunda.

Intervjuare 1 [00:58:39]: Ja, sån byggdes det förra 100-årsjubileet, tror 300-årsjubileet så byggde man Rotundan då.

Talare 1 [00:58:43]: Ja just det.

Intervjuare 1 [00:58:43]: Ja vid utställningen där.

Talare 1 [00:58:45]: Ja, och sen så byggde man då Rondo, och Rondo var ju, ja det var säkert ett av Sveriges bästa dansställe.

Intervjuare 1 [00:58:53]: Ja okej

Talare 1 [00:58:53]: Ja det var stort dansgolv och dom hade, vad heter han, Malte Jonssons orkester, den var ju absolut i världsklass i Sverige i varje fall.

Intervjuare 1 [00:59:05]: Jaha.

Talare 1 [00:59:06]: För att.

Intervjuare 1 [00:59:08]: Men det fanns, alltså jag har hört, vad heter det, Vingen eller vad heter det som låg på gamla Sprängkullsgatan och?

Talare 1 [00:59:13]: Ja, den hette Virveln.

Intervjuare 1 [00:59:14]: Virveln.

Talare 1 [00:59:16]: Ja, men det var väl ingen, alltså, man, Skanstull fanns det ett ställe som hette.

Intervjuare 1 [00:59:21]: Just det.

Talare 1 [00:59:22]: Som var, som man alltså.

Intervjuare 1 [00:59:25]: Men Liseberg hade dans också?

Talare 1 [00:59:25]: Ja, men det var ju restaurang vet du.

Intervjuare 1 [00:59:28]: Jaja.

Talare 1 [00:59:29]: Det var inte för ungdomar. Utan dom ställen jag gick och dansade på eller, det var då främst Rondo, och, efter Rondo så var det Vågen där nere, så var det Skanstull.

Intervjuare 1 [00:59:47]: Ja.

Talare 1 [00:59:48]: Och så på somrarna då var det jazzen på Liseberg.

Intervjuare 1 [00:59:52]: Jajaja.

Talare 1 [00:59:52]: Alltså där spelade man modern musik. Det var också Malte Jonsson som var där.

Intervjuare 1 [00:59:59]: Men det är inte det som man idag kallar för dansband, utan det var

mer jazz så alltså eller?

Talare 1 [01:00:04]: Nej nej, det var rena dansorkestrar. Men dom skilde jazzen från gammeldansen.

Intervjuare 1 [01:00:11]: Jaha.

Talare 1 [01:00:12]: På Liseberg, då kallade dom den jazzen, för det var lite jazz va och sen då den gamla dansbanan, där Polketten som det hette va.

Intervjuare 1 [01:00:23]: Ja just det.

Talare 1 [01:00:22]: Ja, då det var dom och sen var man på, ja, vad var det mer för ställen, den, ja då Virveln och, sen fanns det ju små krogar, Hasselblad fanns nere på Kungsgatan som man kunde gå och dansa på, ja sen åkte man ju runt och dansade, på somrarna fanns det ju väldigt mycket.

Intervjuare 1 [01:00:45]: Men hur var det då, för på den tiden så fanns det ju inte, musikutbudet det var radio, grammofon fanns och så, men det var ju mycket mer, om man tänker på vad det är idag?

Talare 1 [01:00:56]: Ja. Nej men då var det ju på dansställena.

Intervjuare 1 [01:01:00]: Där man hörde musik?

Talare 1 [01:01:00]: Där du hörde bra musik, ser du. Jag vet första gången jag kom till Nalen, blev jag oerhört besviken, alltså bara gamla tråkiga lokaler, va.

Intervjuare 1 [01:01:10]: Jaha.

Talare 1 [01:01:11]: Och väldigt mycket jazz, inte den här dansmusiken som man hade på Rondo. Och på Rondo vet du, och på Nalen var det ju bara kompisgäng.

Intervjuare 1 [01:01:21]: Men hur funkade det då, du sa att det kostade så mycket att gå ut, eller gör det nu?

Talare 1 [01:01:25]: Ja, men...

Intervjuare 1 [01:01:26]: Och så, men var det... ?

Talare 1 [01:01:27]: Att dansa kostar väl ingenting, nej det kostade ju inget, man kunde gå ut tre gånger i veckan.

Intervjuare 1 [01:01:35]: Det var fritt där, inträde?

Talare 1 [01:01:35]: Nej det, inträde, det kostade en tia.

Intervjuare 1 [01:01:39]: Ja.

Talare 1 [01:01:40]: Men du vet, du gick ju på ett dansställe, där drack du ju kanske en coca-cola.

Intervjuare 1 [01:01:46]: Ja.

Talare 1 [01:01:46]: Ja det var knappt det fanns, men coca-cola, någonting annat va, läsk.

Intervjuare 1 [01:01:51]: Hade inga rättigheter eller så?

Talare 1 [01:01:54]: Nej man var ju inte där för att, vad heter det, för att dricka dig full och det fanns ju inget knark eller något som så.

Intervjuare 1 [01:02:02]: Nej.

Talare 1 [01:02:02]: Sen hade dom på Kungstorget hade dom Kungsan och Kungshjulet, det var två ställen som var väldigt populära. Så att dom gick man och dansade på. Det var det jäkla skillnad på va, tre gånger i veckan var ju inget märkvärdigt. Då gick du ut på onsdag, fredag eller på söndag hade dom tedans på, på vad heter det, Rondo till exempel, du förstår.

Intervjuare 1 [01:02:27]: Men hur gick dom här ställena runt då, för jag menar om det inte var jättemycket inträde och folk drack en cola, och sen så skulle dom betala liveorkester?

Talare 1 [01:02:35]: Ja, ja men dom orkestrarna hade ju inte betalt. Det var ju på Rondo, betalade ju Liseberg, det ingick ju i Lisebergs, ja och dom var ju heltidsanställda där, och dom hade ju inte någon gage, liksom.

Intervjuare 1 [01:02:53]: Nej.

Talare 1 [01:02:55]: Nej där dom kom med en jätteuppsättning och allting där det kosta 50 000 i timmen eller något sånt där, nej nej ,det var inte, det var en helt, alltså jag säger det, jag är född i ett helt annat århundrade.

Intervjuare 1 [01:03:07]: Ja men det var ett annat århundrande, det var ju det.

Talare 1 [01:03:09]: Ja ja, visst, så att det går inte att jämföra. Men går man då vidare, det var, det jag ville tala liksom om, det här hörnet, du hade utblick på den här kyrkan här.

Intervjuare 1 [01:03:21]: Mm.

Talare 1 [01:03:22]: Den, den är byggd som en dom, alltså om du tänker dig, katolsk dom.

Intervjuare 1 [01:03:26]: Ja, just det, ja.

Talare 1 [01:03:29]: Och då hade man det, åt det hållet, åt andra hållet hade man, vad heter det, ja det såg man där, Kungs, eller Skansens krona där.

Intervjuare 1 [01:03:43]: Ja.

Talare 1 [01:03:43]: Sen hade du ju parallellt på Nordhemsgatan här, Linnégatan och Vegagatan, där bodde hur mycket folk som helst på Vegagatan.

Intervjuare 1 [01:03:52]: Ja.

Talare 1 [01:03:53]: Så att hela, det fanns hur mycket som helst runt här, därför menar jag på att, att Nordhemsgatan var en av dom mest dynamiska gatorna. Om vi promenerar vidare här upp för Nordhemsgatan.

Intervjuare 1 [01:04:05]: Ja, ja.

Talare 1 [01:04:06]: Så var ju det utmärkt källbacke.

Intervjuare 1 [01:04:12]: Just det, kan jag tänka.

Talare 1 [01:04:14]: Du vet, om du tänker dig, då kunde man åka, när jag var liten, när det inte fanns så mycket bilar, då kunde du börja uppe på Övre Djupedalsgatan, klara hörnet där, och sen åkte du ända ner till Plantagegatan, för att dom skottade ju inte på det viset som dom gör nu.

Intervjuare 1 [01:04:31]: Och det var inte någon direkt biltrafik då?

Talare 1 [01:04:34]: Nej nej det var ju ingenting, alltså strax efter kriget, det kom ju inga bilar.

Intervjuare 1 [01:04:37]: Nejnej.

Talare 1 [01:04:39]: Slutet på 50-talet kan man säga. Nej, då exploderade ju det här va.

Intervjuare 1 [01:04:42]: Ja.

Talare 1 [01:04:42]: Så här bodde ju det kompisar överallt, i alla dom här. Och sen, blev, vi hade ju, sålde ju tidningar.

Intervjuare 1 [01:04:55]: Ja just det.

Talare 1 [01:04:56]: Och då hade man ett tjack som det hette, då hade, ja nu ser man det tyvärr inte här, får vi se om vi har någon bra.

Intervjuare 1 [01:05:08]: Nej skit i det, berätta istället?

Talare 1 [01:05:07]: Ja, ville bara visa där, jo då var det ju så att dom delade ut, det fanns på, Nordenskiöldsgatan, Olivedalsgatan var det, fanns en taxistation och där satt en kille som hette, Bengt Johansson, och han hade då ett så kallat jättetjack va, och han fick ju då kanske

1000...

Intervjuare 1 [01:05:37]: Och vad är ett tjack?

Talare 1 [01:05:37]: Ja, tjack det var det man sålde i.

Intervjuare 1 [01:05:41]: Ett distrikt, ett område alltså?

Talare 1 [01:05:42]: Ja just det.

Intervjuare 1 [01:05:42]: Jaha.

Talare 1 [01:05:42]: Alltså sälja tidningar.

Intervjuare 1 [01:05:45]: Ja.

Talare 1 [01:05:46]: Kallade man för tjacka tidningar.

Intervjuare 1 [01:05:47]: Ja just det.

Talare 1 [01:05:49]: I Stockholm är ju tjacka tidningar köpa tidningar.

Intervjuare 1 [01:05:50]: Ja just det, det är köpa.

Talare 1 [01:05:53]: Ja, så att det är en viss skillnad.

Intervjuare 1 [01:05:54]: Man tjackar inte bara tidningar i Stockholm, man tjackar allt möjligt.

Talare 1 [01:05:58]: Ja, just det, man köper. Men här tjackade man tidningar.

Intervjuare 1 [01:05:59]: Där sålde man. Och det området som man var tilldelad då, det var ett tjack alltså?

Talare 1 [01:06:03]: Ja det var, det var nämligen såhär förstår du att på 30-talet så var det tidningsstrejk i Göteborg.

Intervjuare 1 [01:06:11]: Ja just det.

Talare 1 [01:06:12]: Alltså ut, dom som delade ut tidningar, dom strejkade.

Intervjuare 1 [01:06:15]: Ja.

Talare 1 [01:06:16]: Och Hjärne hade ju varit i Amerika, så han kom ju snabbt på att skit i dom, dom ska inte ha mer betalt, utan då ordnade han strejkbryteri.

Intervjuare 1 [01:06:27]: [skrattar 01:06:28]

Talare 1 [01:06:29]: Genom att låta skolungdomar hämta tidningar och gå och sälja det, alltså det var då på helgerna va.

Intervjuare 1 [01:06:37]: Ja.

Talare 1 [01:06:38]: För då innan så prenumererade ju dom, men på helgerna så fick ju skolungdomar hämta tidningar på GP.

Intervjuare 1 [01:06:46]: Ja.

Talare 1 [01:06:46]: Och så gå och sälja va. Men då organiserade han upp det i olika distrikt, och den här Bengt då han fick ju då ett jättedistrikt med Linné och Annedal och delar av Haga och Nordhem och Vegagatan och hela skiten. Sen organiserade han upp alla gator, alla hus, hade han en bok på va, och sen så såg han till så att killar då som bodde, gick han upp till Nordhemsskolan och skaffade killar, så fick du då till exempel Nordhemsgatan 41 och 42, dom fick du sälja på, fick du åka, gå och hämta tidningar hos honom på morgonen, på söndag morgon.

Intervjuare 1 [01:07:31]: Ja, ja, ja.

Talare 1 [01:07:32]: Och så fick du sälja det, så fick du gå tillbaks och redovisa, och fan den som gick och sålde någon annanstans, då tog han dom i örat va.

Intervjuare 1 [01:07:43]: Jaha.

Talare 1 [01:07:44]: Så han höll en järnhård disciplin. Men Nordhemsgatan här och Linnégatan och en del av Nordhemsgatan, det var ett sånt där undertjack om du förstår?

Intervjuare 1 [01:07:56]: Jaha.

Talare 1 [01:07:56]: Och det var så pass stort att han hade bil, bara det, så han körde ut tidningar till dom som hade Nordhemsgatan och några hade Lilla Vegagatan och där det bodde massa folk så fanns det några i Annedal, och då körde han till, Nordhemsgatan var det 300 tidningar, då lämnade han av det här i, i på Nordhemsgatan 44 i porten där va.

Intervjuare 1 [01:08:19]: Ja, ja.

Talare 1 [01:08:20]: Och då hade han först, hade han två gubbar, Tajen och Sten som dom heter, dom sålde där va, och sen så gick, när dom då tröttnade så gick tjacket över till två andra som bodde på andra sidan gatan, och då sålde dom, och under tiden så sålde vi tidningar, jag och min kompis som bodde också där, våningen under, då sålde vi uppe i Guldheden.

Intervjuare 1 [01:08:47]: Jaha.

Talare 1 [01:08:47]: För där hade hans bror då varit underentreprenör-, underleverantör där så han satt på Guldhedstorget där, så vi fick åka härifrån upp till Guldhedstorget, det var jävligt

jobbigt.

Intervjuare 1 [01:09:02]: Jaja.

Talare 1 [01:09:03]: Och så fick vi Doktor Belfrages gata, det var ungefär 100 lägenheter, och det gjorde vi, där fick man då vara varje söndag.

Intervjuare 1 [01:09:13]: Jaha.

Talare 1 [01:09:13]: Sen så kom, det höll vi på med ett par år, så en dag kom vi ner till Guldhedstorget där då, och då sa, Harry hette min kompis där, hans bror hette Sammy, det var han som hade det där, du, Gunn-, han hette Gunnar Johansson, du Gunnar vill snacka med er, ni får åka ner till honom direkt när ni är klara, jaha vad vill han då?, det vet inte jag, sa han. Så kom vi dit ner till Gunnar där, och så frågade han, vill ni ha Nordhemsgatan?

Intervjuare 1 [01:09:44]: Jaha?

Talare 1 [01:09:45]: Oj.

Intervjuare 1 [01:09:44]: Å herregud.

Talare 1 [01:09:46]: Vad fan, då lyfte man sig från 100 tidningar till 300 tidningar.

Intervjuare 1 [01:09:51]: Plus att ni slapp resa.

Talare 1 [01:09:51]: Och får dom dessutom levererade utanför porten va, och plus ett lönelyft.

Intervjuare 1 [01:09:57]: Ja och att ni inte behövde åka upp till Guldheden utan vara hemma vid?

Talare 1 [01:10:01]: Ja vet du och alltså då få, ja den äran, det var rena rama, riktigt tunga gubbar där hos Gunnar va. Så att det var en av våra största ögonblick i livet.

Intervjuare 1 [01:10:13]: Ja det tror jag det ja.

Talare 1 [01:10:12]: Så då fick vi det, då började vi tjäna riktiga pengar också. Och då tjackade man här, så man kände ju varenda jävla kärring där i gatan.

Intervjuare 1 [01:10:23]: Ja.

Talare 1 [01:10:23]: Och då bodde jag på den tiden om vi går vidare, här är Nordhemsgatan 44, då hade vi dom fyra lägen-, eller fyra fönstren där uppe, högst upp.

Intervjuare 1 [01:10:31]: Ja, okej, ja.

Talare 1 [01:10:34]: Ungefär, vad är det mer... Jo sen... hur mycket?

Intervjuare 1 [01:10:38]: Ja nu är tiden egentligen, den rinner ju på här så att. Du har ju kvar, men du får berätta färdigt, fast kanske lite kortare nu då [skrattar 01:10:46].

Talare 1 [01:10:46]: Ja ja just det, du får ursäkta mig, du har lagt märke till att när man kommer igång så.

Intervjuare 1 [01:10:53]: Jaja.

Talare 1 [01:10:53]: Så bara käften går hela tiden, och det ger nya connections kan man väl säga.

Intervjuare 1 [01:10:59]: Absolut.

Talare 1 [01:10:59]: Till nya grejor som hela tiden.

Intervjuare 1 [01:11:00]: Det är ju så, ja.

Talare 1 [01:11:03]: Och därför när vi, jag och mina kompisar träffas, då går käften kontinuerligt.

Intervjuare 1 [01:11:10]: Ja.

Talare 1 [01:11:10]: Och, sen när vi träffas två månader senare så börjar vi på samma mening som vi slutade sist. Men nu är det inte roligt för nu dör dom på löpande band.

Intervjuare 1 [01:11:24]: Ja.

Talare 1 [01:11:25]: Här kommer vi upp till Övre Djupedalsgatan.

Intervjuare 1 [01:11:29]: Just det, ja.

Talare 1 [01:11:31]: Hörnet Övre Djupedalsgatan, den går rätt brant upp där.

Intervjuare 1 [01:11:34]: Ja, där ligger Nordhemsskolan ja.

Talare 1 [01:11:36]: Ja just det, den skolan ligger ju där då va. Och här är det neråt Linnégatan här nere, och där är det Linnékyrkan.

Intervjuare 1 [01:11:45]: Just det.

Talare 1 [01:11:46]: Här, när jag var liten så var det, när dom skulle köra ut mjölk i mjölkbil så hade inte han dragit åt bromsarna.

Intervjuare 1 [01:11:54]: Oj.

Talare 1 [01:11:54]: Så den gick bakvägen här och åkte nerför trapporna, så där låg mjölk

överallt, som tur var det ingen som, som skadade sig. Här kunde man börja då åka kälke.

Intervjuare 1 [01:12:09]: Och så svängde man?

Talare 1 [01:12:09]: Och så svängde man ner hela vägen.

Intervjuare 1 [01:12:10]: [skrattar 01:12:10]

Talare 1 [01:12:11]: Och så hade man byggt upp hopp här så man kunde åka skidor och hoppa där. Och där sålde vi, vi hade också det i vårt tjack, så vi tyckte det.

Intervjuare 1 [01:12:23]: Jaja.

Talare 1 [01:12:24]: Those were the days. Om vi sen går vidare så går vi naturligtvis...

Intervjuare 1 [01:12:27]: Är det Övre Majorsgatan va?

Talare 1 [01:12:31]: Ja, här är fortsättning på Nordhemsgatan. Upp hit då till Övre Majorsgatan.

Intervjuare 1 [01:12:36]: Just ja. Ja den fortsatte ju neråt, den hade ju också såna, eller har såna trappor?

Talare 1 [01:12:41]: Ja, just det.

Intervjuare 1 [01:12:42]: Där låg det också något dansställe?

Talare 1 [01:12:45]: Ja, det var, det stämmer, det var där ett tag, dom hade en lokal där som man kunde gå och lära sig dansa.

Intervjuare 1 [01:12:50]: Ja, ja. ja.

Talare 1 [01:12:54]: Ja, jag lärde mig gammelvals där.

Intervjuare 1 [01:12:57]: Ja.

Talare 1 [01:12:58]: Här är då, jag har ingen bra bild på Nordhemsskolan, men det är ju i hörnet.

Intervjuare 1 [01:13:02]: Precis.

Talare 1 [01:13:03]: Ja, så man kunde gå upp till skolan där och, Nordhemsskolan var då 2300 elever.

Intervjuare 1 [01:13:09]: Men gick du hela din skoltid där då?

Talare 1 [01:13:11]: Nej nej, sex år, sen gick jag på realskolan.

Intervjuare 1 [01:13:14]: Var var den då?

Talare 1 [01:13:15]: Jag gick på praktiska realskolan.

Intervjuare 1 [01:13:18]: Var låg den?

Talare 1 [01:13:19]: Praktiska realskolan, den låg på Katrinelundsgymnasiet.

Intervjuare 1 [01:13:23]: Jaha.

Talare 1 [01:13:24]: Det hette Göteborgs, när dom byggde det hette det Göteborgs praktiska mellanskola.

Intervjuare 1 [01:13:30]: Ja.

Talare 1 [01:13:30]: Men det blev praktisk realskola sen. Så det, nej då gick man sex år i Nordhem.

Intervjuare 1 [01:13:37]: Ja.

Talare 1 [01:13:38]: Och här är andra gatan ner då, där är livsfarligt att åka skidor.

Intervjuare 1 [01:13:41]: [skrattar 01:13:41] Den är brant den backen också.

Talare 1 [01:13:42]: Ja, den är brant där, vet du, det var en av dom brantaste i stan. Den är i klass med Kleva, Kleva vet du inte vad det är. Kleva var en gata som man kallade som gick från Bangatan och upp till Masthugget, ja den går i en sväng såhär nu.

Intervjuare 1 [01:14:04]: Alltså i Masthugget är ju branta backar, fortfarande.

Talare 1 [01:14:06]: Ja, ja just det. Men har du Bangatan där så gick Kleva rakt upp så. Men nu har, räta man ut den så att den går så ungefär.

Intervjuare 1 [01:14:15]: Ja.

Talare 1 [01:14:16]: När du kommer ner.

Intervjuare 1 [01:14:17]: Men då var ju gamla Masthugget, det var innan man rev där, då såg det ju helt annorlunda ut då.

Talare 1 [01:14:22]: Jaja, det var, det går inte att jämföra det var ju.

Intervjuare 1 [01:14:24]: Nej nej, för här på Nordhemsgatan är det ändå ganska mycket hus kvar, det har ju rivits här och där så, men...

Talare 1 [01:14:30]: Ja, det är ingenting, det, alltså, det är dom här, kan man säga

Jugendstilen, alltså hela Europa, den här gatan är ju byggd mellan 1800 tror det var 96, 95, upp till 1910 eller något sånt här. Där gatan som jag eller den kåken jag bodde i, den byggdes 1900.

Intervjuare 1 [01:14:57]: Ja.

Talare 1 [01:14:57]: Och det står det på den om man tittar upp på den va. Men dom är ju byggda i precis samma stil här.

Intervjuare 1 [01:15:04]: Ja.

Talare 1 [01:15:04]: Och så byggde man ju i Europa, så det var inte så konstigt att dom tog hit det va. Men sen till exempel i Berlin och alla dom här tyska städerna, det var Belgien och allt vad det, det bombades ju sönder under kriget.

Intervjuare 1 [01:15:20]: Ja. Men du om man då tänker på, för där hade du din uppväxt och så hela din barndom och ungdom och sånt, om du tänker på idag, det är så att du flyttat runt lite grann och sen så har du bott i Fiskebäck nu då, här, halva livet, hur ser du på det då, för det är ju ändå utanför stadskärnan så att säga, är det?

Talare 1 [01:15:38]: Ja, nej, det är väl inget, ja alltså man har ingen kontakt med stadskärnan längre, och du vet.

Intervjuare 1 [01:15:43]: Nej.

Talare 1 [01:15:44]: Så man går ju i, vad ska man säga, en liten sovstad.

Intervjuare 1 [01:15:50]: Ja.

Talare 1 [01:15:51]: Som, ser det som en naturlig utveckling.

Intervjuare 1 [01:15:55]: Men hur hur, hur har du sett, du har sett det som en naturlig utveckling, man får barn och familj och så och så bor man så?

Talare 1 [01:16:02]: Ja visst, visst, och så trivs man bra där ute, det är en jättefin stadsdel, Fiskebäck, det är nära till vattnet och lugn och ro, lite dåliga kommunikationer kanske till centrum.

Intervjuare 1 [01:16:12]: Ja, är det något mer som är, mycket som är positivt men är det annat som inte är så bra?

Talare 1 [01:16:18]: Nja jag vet inte om det är negativt, men dom är väldigt kristna där ute.

Intervjuare 1 [01:16:21]: Jaha.

Talare 1 [01:16:22]: Jaja, för Fiskebäck är ju idag, det är ju Sveriges största fiskhamn men dom landar ju ingen fisk där.

Intervjuare 1 [01:16:27]: Dom har kontakt med öarna var det någon som pratade om?

Talare 1 [01:16:31]: Ja ja visst, det är fram och tillbaks där så hela tiden.

Intervjuare 1 [01:16:36]: Så det är sån ö-sjö-kristendom?

Talare 1 [01:16:38]: Jaja.

Intervjuare 1 [01:16:39]: Som många av öarna har?

Talare 1 [01:16:37]: Visst, det var ju fiskarsamhällen.

Intervjuare 1 [01:16:42]: Jaha, och det är det fortfarande då alltså?

Talare 1 [01:16:45]: Ja, det är fiskare som bor där vet du, men det går inte jämföra, har du sett en modern fiskebåt?

Intervjuare 1 [01:16:49]: Ja du.

Talare 1 [01:16:51]: Det går ju inte att jämföra.

Intervjuare 1 [01:16:52]: Fiskfabrik, flytande fiskfabrik.

Talare 1 [01:16:55]: Jaja, det går ju inte att jämföra, samma skator.

Intervjuare 1 [01:16:56]: Jajaja. Nej.

Talare 1 [01:16:59]: Du vet när dom jagade ubåtar här på Östersjön, då frågade jag en av fiskarna där, hur kommer det sig att man inte hittar dom? Ja det är inga problem, jag ska åka dit direkt och hitta dom, jag har sån utrustning så att det är inga konstigheter.

Intervjuare 1 [01:17:16]: Ja just det [skrattar 01:17:16].

Talare 1 [01:17:18]: Ja men varför gör du inte det då, men jag får inte det.

Intervjuare 1 [01:17:18]: Nej.

Talare 1 [01:17:20]: Vi får inte, jobba med försvaret, då får försvaret ta in oss i så fall.

Intervjuare 1 [01:17:30]: Ja det är klart, det är andra grejor om man skjuter, om det liksom, men det är liksom...

Talare 1 [01:17:32]: Ja nej det, det går inte, det får man inte göra, men däremot ska jag plocka upp, du förstår ser du, sa han, om inte jag kunde hitta en sån båt, då hade inte jag kunnat leva.

Intervjuare 1 [01:17:42]: Ja just det [skrattar 01:17:44], jo men det är ju intressant, för det ligger ju i linje med vad vi pratat om med tekniken och allt som har ju förändrats och det har blivit.

Talare 1 [01:17:49]: Ja ja, han sa det att, det gällde för honom att ta reda på var fiskstimmen går va, och det ser du exakt på dom, vad heter det?

Intervjuare 1 [01:17:59]: Ekolod och grejor?

Talare 1 [01:18:00]: Ekolod, ja.

Intervjuare 1 [01:18:03]: Ja, ja.

Talare 1 [01:18:04]: Ja, och är du inte bäst på det, då kan du lika gärna åka hem och lägga båten, va. Du vet han jobbade ju dagligen med det här. Så dom hade ju hittat varenda jävla, ja vad var det, varenda ryss om det nu var någon som var där.

Intervjuare 1 [01:18:15]: Ja. Ja, men det känns väl apropå igen då teknikutvecklingen att allting har blivit liksom tajtare och, och liksom mer slimmat och, vi pratade om den här gamla vaktmästaren som hade koll på varenda unge, så har man inte idag men man har ändå en övervakning på ett annat sätt och man liksom...

Talare 1 [01:18:34]: Ja, det har man, man övervakar väl tydligen gangster, har jag fattat, men jag tror inte man har den övervakningen som...

Intervjuare 1 [01:18:41]: Nej.

Talare 1 [01:18:41]: Du vet i varje hus så var det en vicevärd.

Intervjuare 1 [01:18:45]: Just det.

Talare 1 [01:18:46]: Vicevärden höll reda på allt.

Intervjuare 1 [01:18:48]: Just det.

Talare 1 [01:18:49]: Ska du ha klart för dig. Han visste ju precis, han delade ut hyrorna, han visste vad man tjöta, han visste vad man tjänade, han visste var bråket var, han visste när någon kom hem och vilka som sprang med vem och sånt här. Hade fruktansvärd koll alltså.

Intervjuare 1 [01:19:06]: Alltså det känns på något vis ändå som att det var närmare kontakt mellan människor, eller människor levde tätare eller mer inpå varandra eller?

Talare 1 [01:19:16]: Nu ska jag visa dig... när dom säger det att, det gick ju ihop till ett trapphus och uppfostra en, två ungar.

Intervjuare 1 [01:19:23]: [skrattar 01:19:23]

Talare 1 [01:19:24]: Ja, man gjorde det, alltså hela, var det någon som, var man dum så var det någon kärring där nere som sa till morsan vet du.

Intervjuare 1 [01:19:33]: Jaja.

Talare 1 [01:19:34]: Hela gängen var med och uppfostrade någon som var i fastigheten. Så att...

Intervjuare 1 [01:19:39]: Man, man levde tätare på något vis, och man?

Talare 1 [01:19:43]: Ja, ja det är klart, alltså man levde ju, det, du hade ju inga bilar, du kom ju ingenstans.

Intervjuare 1 [01:19:47]: Nej nej.

Talare 1 [01:19:47]: Det var ju fan sensation, det femte året så, eller om det var sjätte, så fick vi åka till Danmark på sån här, du vet dom hade hösttermin va, och då sa Solberg, hade vi en lärare, han var både beryktad och ryktbar, och slog först och frågade sen, och han var vad heter det, han var lite framsynt, så han tog med oss till Danmark, och det var en sensation att en femteklassare fick åka till Danmark. Det var visserligen över dagen va, men det är ju, och sen var det ju såhär, jag var intresserad av fotboll, det kom ju i början på 50-talet, kom det ju brasilianare hit, vet du.

Intervjuare 1 [01:20:33]: Just det.

Talare 1 [01:20:33]: Och det brasilianska laget, alltså, dom kunde komma från månen, det där var ju, fan, överhuvudtaget hittade hit, du vet, det var, det var helt inne, du hade ju inte alls någon kontakt, fanns ju ingen tv.

Intervjuare 1 [01:20:51]: Nej, och ändå var Göteborg en internationell stad.

Talare 1 [01:20:51]: Jajaja, visst, jaja jämför du med när jag kom till Dalsland.

Intervjuare 1 [01:20:55]: Ja just det.

Talare 1 [01:20:57]: Som vi var varje sommar, så går det ju inte att beskriva, det var ju ännu längre bort där från verkligheten, va.

Intervjuare 1 [01:21:05]: Ja. Du, vi får nästan ta och ge oss nu.

Talare 1 [01:21:07]: Jaja.

Intervjuare 1 [01:21:08]: Jag tänker, är det någonting sådär bara som du skulle vilja tillägga som jag inte har?

Talare 1 [01:21:13]: Ja, men det tar en timme till.

Intervjuare 1 [01:21:13]: Nej, det får vi inte [skrattar 01:21:14]

Talare 1 [01:21:14]: [skrattar 01:21:14] Nej, jag, nu ville jag ju ta den här gatan här, och varför ville jag det, jag ville visa hur stadsdelen verkligen var.

Intervjuare 1 [01:21:26]: Ja.

Talare 1 [01:21:26]: När den var i form va. Och jag vill påstå att jag har ändå inte kommit halvvägs dit, den var fruktansvärt dynamisk, dramatisk var ju ett fel ord.

Intervjuare 1 [01:21:38]: Ja just det, dynamisk, ja men då förstår jag, då förstår jag på ett annat sätt.

Talare 1 [01:21:40]: Ja, dynamisk, för att, den visar ju, vad heter det, hur det gick sen, sen så var det ju så vet du, Järntorget var ju syndens näste va.

Intervjuare 1 [01:21:51]: Just det.

Talare 1 [01:21:53]: Och vad gjorde dom på Järntorget, jo dom hade en prostituerad där som dom kallade för Rucket, för dom cyklade omkring där så ryckte hon hela tiden, hon hade någon spasmisk sjukdom va, men alla visste ju vem hon var, och så hade dom ett par gubbar som gick omkring där, och så langade man sprit.

Intervjuare 1 [01:22:10]: Dyring?

Talare 1 [01:22:13]: En dyring ja, ja, vi var, satt där, var ett fik på Prinsgatan, vi var en gäng som satt där vet du och såg, ja, kan det vara, 15 år någonting, 15, 16, så var det någon som, nej vi måste skaffa fram lite dreck, ja vi går ner på Järntorget då, och då visste en där att det kostade 15 spänn, och så salade man ihop till det och så gick vi ner där och så hittade vi en gubbe då som då gick och sålde, har du, ja ja jag har, sa han, ja vad ska du ha för det, jag tror det var en halv liter eller om det var 37 eller jag vet inte men ja, en halvliter, jag ska ha 15 kronor, 15 spänn, vi hade ju 15 spänn med oss men vi försökte ju pruta va, nej nej nej nej, jaja vill ni inte ha det så, jo jo vi ska ha det, så gick vi in i en port där och ja han fick ju pengarna och så hade han flaskan där och så sa han, du, jag ska ha en gångare, alltså gångare och då tog han och skruvade upp flaskan och så drack han va, o för fan inte så mycket, det ingick ju att man hade en gångare om man sålde.

Intervjuare 1 [01:23:25]: Jaha, han skulle ha sig en sup på vägen, jaha.

Talare 1 [01:23:28]: Ja ja just ja, en köpesup, och så lämnade han tillbaks flaskan, sa han, hets, snuten, och så sprang han va, och vi stod kvar, vi såg ju fan ingen snut, utan, ja tänkte vi löjligt, sen när vi kommer hem då vet du, då visade det sig att det var vatten.

Intervjuare 1 [01:23:51]: Nej, nej.

Talare 1 [01:23:52]: Jo jo men det är klart, han såg massa ungdomar där, dumbommar.

Intervjuare 1 [01:23:55]: Och den den gångaren det var bara för att det skulle vara på riktigt då?

Talare 1 [01:24:00]: Jaja bara för att visa att det var riktigt.

Intervjuare 1 [01:24:03]: [skrattar 01:24:03] Ja men det var en bra avslutning du, ja det var bra.

Talare 1 [01:24:06]: Ja, så var det.

Intervjuare 1 [01:24:06]: Tack snälla ska du ha.

Talare 1 [01:24:06]: Det var syndens näste.

Intervjuare 1 [01:24:08]: Tack ska du ha.

Talare 1 [01:24:13]: Men det är klart att nu har man berättat rätt så mycket bara om den uppväxten, och sen kunde man ju snacka om hur det var i Göteborg generellt, men det får vi ta vid ett annat tillfälle.

Intervjuare 1 [01:24:23]: [skrattar 01:24:23] Okej. Ja. Ja tack ska du ha.

Talare 1 [01:24:27]: Annars blir vi kvar här.

[bandningen slutar]